

ZAPISNIK

**VII. redne seje Mestnega ljudskega odbora glavnega
mesta Ljubljane,**

ki je bila v petek, dne 3. oktobra 1952 od
8. do 13. ure v sejni dvorani
Mestnega, ljudskega odbora
Ljubljana, Mestni trg št. 1

Z a p i s n i k

VII. seje Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta Ljubljana, ki je bila v petek, dne 3. oktobra 1952 od 8. do 13 ure v sejni dvorani MLO, Ljubljana, Mestni trg št. 1.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Avšič Jaka začne sejo Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta Ljubljana, ki je bila sklicana na podlagi 89. člena Zakona o ljudskih odborih mest in mestnih občin.

Zapisnik seje vodi tajnik Mestnega ljudskega odbora Pogačar Niko.

Na predlog predsednika Avšiča Jake izvolijo odborniki za overovitelja zapisnika Brclj Franca in Dolgan Boruta Ančko.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič objavi, da seji od 135 članov MLO prisostvuje 101 odbornik. Opravičeno odsotnih je 20, 14 ljudskih odbornikov pa še ni dostavilo opravičila, in sicer:

Černe Stane, Dečman Vinko, Jelovšek Jože, Kališnik Janez, Kimovec Franc, Klavžar Alojzij, Košir Jože, Kraigher Uroš, Maležič Matija, Mojskerc Jakob, Sever Stane, ing. Stare Ostož, Šušteršič Jernej in Terlav Mirko.

Tajnik Mestnega ljudskega odbora Pogačar Niko prečita zapisnik VI. Seje Mestnega ljudskega odbora Ljubljana, ki ga ljudski odborniki odobre.

Predsednik Jaka Avšič pripomni, da je ljudski odbornik dr. Zidarič Boris poslal pismo v zvezi s pripombo na zapisnik V. redne seje MLO.

Tajnik MLO Pogačar Niko prečita pismo naslednje vsebine:

Tovariš predsednik!

Dovolite mi, da Vam k strani 2. zapisnika V. redne seje Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta Ljubljana z dne 10. septembra 1952 predložim svojo osebno pripombo k netočnosti, ki zadeva mene.

Pri izvolitvi na mesta onih ljudskih odbornikov, ki so podali ostavke, ker so uslužbeni v aparatu MLO, sem bil za ljudskega odbornika izvoljen tudi jaz.

Pri moji izvolitvi je, kot to zapisnik navaja, tovariš Franc Kristan

opozoril, da nameravam za stalno odpotovati v Trst, na kar naj bi bil jaz izjavil, "da je vprašanje moje odselitve v Trst za sedaj še nerešeno in da preselitev ni tako gotova".

V zvezi s tem Vas prosim, da vzamete na znanje moje naslednje pojasnilo:

Meni je uradno znano samo to, da me namerava Gospodarski svet L R Slovenije poslati v inozemsko ekonomsko-komercialno državno službo. V kateri državi in kdaj bom moral nastopiti to službo, ne vem, niti ni gotovo, da bo to sploh nastopilo, kar je pač razumljivo z ozirom na razne faktorje, ki pri tem odločajo. Zato tudi Trsta v svojem odgovoru tovarišu Kristanu nisem niti omenil, še manj pa govoril o svoji odselitvi in preselitvi, kot to zapisnik navaja.

Osebnost bi šel zelo rad preko teh zapisniških netočnosti, vendar je okoli tega vprašanja toliko nepoučenih in nepotrebnih govoric, med njimi tudi zlonamernih neresnic (kot n.pr. ta, da se nameravam za stalno odseliti v Trst, kjer naj bi odprl privatno advokatsko pisarno), ki mi kot ljudskemu odborniku in državljanu FLRJ prav gotovo ne delajo časti. Tem govoricam pa taka stilizacija zapisnika kot nalašč daje potrebno osnovo.

Zato predlagam popravek zapisnika V. seje MLO tako, kot sem svojo izjavo dejansko podal, in sicer:

Po izjavi tovariša Kristana pojasni tovariš dr. Boris Zidarič, da vprašanje njegove službene premestitve v inozemstvo še ni rešeno in da niti ni gotovo, da bo do nje prišlo.

Tovariš predsednik, prosim Vas, da izposlušate, da bo ta popravek prišel v prvi naslednji zapisnik in Vas obenem prosim, da bo na prihodnji seji MLO prečitano to moje pismo.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič da predlog za popravilo zapisnika na glasovanje.

Kovačič Leo pripomni, da zapisnika ni mogoče spremeniti, kajti kar je Kristan izjavil, je izjavil. To naj se da samo kot pojasnilo.

Z i d a r i č dr. Boris

Stvar je ta, da izjave nisem dal tako, kot je v zapisniku navedena. Zato prosim, da se vstavi v zapisnik korektura.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič

Ker je bila izjava dr. Zidariča Borisa nepravilno razumljena, predlagam, da se vstavi popravek.

Soglasno sprejeto!

Predsednik Mestnega ljudskega odbora pozove novoizvoljene ljudske odbornike, da položijo prisego, nakar zaprisežejo: Brezar Stana, Prebil Zdravko, Černe Franc, Savenc Franc, Outrata Drago, Ribičič Josip, dr. Omladič Franjo, Hlebec Srečko in Vidmar Ciril.

Predsednik predlaga naslednji

dnevni red:

1. Polletno poročilo o delu Okrajnega sodišča I, Ljubljana.
2. Poročilo sodnika za prekrške pri Mestnem ljudskem odboru Ljubljana.
3. Razprava o številu odbornikov v novem mestnem in v občinskih ljudskih odborih.
4. Izvolitev komisije za revizijo agrarnih interesentov.
5. Personalna vprašanja.

Soglasno sprejeto!

1. POLLETNO POROČILO O DELU OKRAJNEGA SODIŠČA I, LJUBLJANA

poda sodnik J u v a n c Lojze.

Tovariši ljudski odborniki!

Poročilo se nanaša na I. polletje 1952 in zajema predvsem delo sodstva, nekoliko pa tudi organizacijska vprašanja, ki so vplivala na potek dela v sodstvu.

V vseh dosedanjih poročilih smo navajali, da pripad narašča in da nam naraščajo tudi zaostanki spričo dejstva, da smo imeli premalo osebja. V I. polletju 1952 pa pripad ni narastel, ampak celo malenkostno upadel; še vedno zaznamujemo v kazenskem in pravdnem sodstvu zaostanke, ki pa so znatno manjši, kot so bili konec leta 1951. Zaostanke na kazenskem in pravdnem oddelku smo zmanjšali ne toliko zaradi tega, ker ni naraščal pripad, ampak v glavnem zato, ker smo imeli v I. četrtletjuodeljene sodnike in smo poleg tega angažirali še naše sodnike, ki so

odložili reševanje manj važnih zadev. Že samo iz tega kratko povedanega lahko vidite, da vsaj po našem mnenju nismo imeli dovolj izvoljenih sodnikov. Ne da bi navajali statističnih podatkov o obremenitvi sodnikov, je treba reči, da so polno zaposleni, da torej ni njihova krivda, če se zadeve zavlačujejo, a končno na hitrico rešujejo.

K temu še dodajamo, da smo napravili precej sprememb v administrativnem kadru. Nekaj osebja smo odpustili, še več pa na novo sprejeli v službo, vse to zaradi tega, da politično in strokovno zboljšamo sestavo administrativnih uslužbencev.

Po našem poročilu se je na zasedanjih govorilo predvsem o kaznovalniki politiki, le malo iz civilnega področja, nikdar pa ni bilo govora o načinu razpravljanja, o našem odnošaju do obtožencev, strank, prič itd. Mi iz sodstva bi želeli vedeti o tem ne samo od vas, ljudskih odbornikov, ampak od široke javnosti. Gre namreč za tole. Po našem mnenju je tempo razpravljanja prehitel, premalo je poglobitve v zadevo, tako da imajo stranke vtis, da razsojamo suhoparno, juristovsko, skratka birokratsko. Naša zakonodaja vsebuje glede postopka dovolj garancij, da se lahko zadeva vsestransko reši; v praksi pa je vprašanje, kako bo mogel sodnik reševati, če ima n.pr. mesečno v postopku nad 100 kazenskih ali civilnih zadev. Jasno je, da se bo odločil za hitro reševanje, pri čemer je seveda izvajanje vseh garancij v prid stranke problematično, navidezno ali le formalno upoštevano. Zato torej ni odveč, če bi o tem spregovorili državljani, ker njim ni vseeno, ali jih obsodite na nekaj mesecev zaporne kazni v pol ure ali po enourni razpravi. Stvar je namreč ta, da bo državljani, ki je obsojen v pol ure, pod vtisom, da se ni moglo govoriti o vsem, kar bi ga karakteriziralo. Tak vtis dobe lahko tudi poslušalci. Vse to pa ima za posledico, da izrečena kazen ne vpliva prepričevalno, ampak se zdi, kot da je že v naprej določena oziroma da se razsoja po določenih normah zgolj z ozirom na težino kaznivega dejanja. V resnici ne razsojamo po normah niti ni v naprej karkoli določeno glede sodbe, vendar ta objektivnost ne pride do izraza spričo hitrega postopka na obravnavi. Nam gre zato, da vsa objektivnost našega postopka pozitivno vpliva na stranke in ostale državljane, mi moramo o naši objektivnosti, o resničnosti dejanja stranko prepričati in če s tem nismo uspeli, smo včasih celo škodovali. Odnos do strank je v navedenem pogledu važna zadeva, zlasti v socialistični državi, kjer odpravljamo formalizem in birokratizem povsod, kjer ju zasledimo. Po našem mnenju ni niti toliko važno, koliko zadev smo rešili, ampak kako smo jih rešili. Po našem mnenju tudi ne gre skopariti za enega ali dva sod-

nika več, če vemo, da je predvsem važno vprašanje prikazane kvalitete. Nam gre predvsem za to, da naše delo ne bo postalo avtomatsko in da ne bo prešlo v formalizem, ker imamo opraviti s svobodnimi državljani socialistične skupnosti.

V lanskem polletju in deloma prva dva meseca tega polletja je bilo kaznovanje premilo, preveč pogojnih obsodb, čeprav niso bili podani zakoniti razlogi po čl. 48 Kazenskega zakona. Po partijski konferenci na Vrhovnem sodišču LRS v februarju, po zasedanju MLO Ljubljana dne 25. 1. 1952 in po drugih konferencah, kjer je bila grajana taka mila kaznovalna politika, smo zadevo s kazenskimi sodniki in s sodniki porotniki temeljito prediskutirali. Od takrat se je stanje temeljito popravilo, tako da je sedaj kaznovanje v glavnem pravilno. Ni šlo za to, da izrekamo eksemplarične, pretirane kazni, ampak primerne. V zadnjem času so pritožbe javnega tožilca zaradi prenizkih kazni redke in tudi pritožbeno sodišče je v redkih primerih kazni zvišalo. Nekaj primerov je celo, da je pritožbeno sodišče pritožbo javnega tožilca zavrnilo. Več je pa pritožb obtožencev, ki jih v veliki večini pritožbeno sodišče zavrača.

Obrazložitve sodb so dobre, kratke in jedrnate, pogojne obsodbe so obrazložene. Da je kvaliteta dobra, kažejo redki razveljavljeni primeri: v juniju 5, v maju 3, v aprilu 8, v marcu 2, v februarju 7 in v januarju 2. Od teh je nekaj razveljavljenih zaradi navajanja novih momentov v pritožbi.

V tem polletju je pripadlo 773 zadev, povprečno 130 mesečno; konec polletja je ostalo 209 nerešenih zadev, medtem ko jih je bilo konec leta 1951 446.

Od 773 pripada odpade na posamezna kazniva dejanja naslednje število zadev:

1. Prvo mesto imajo še vedno kazniva dejanja zoper čast: 314 primerov ali okroglo 40 % od pripada.

2. Slede kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje, 197 primerov ali kakih 25 % od pripada. Od teh odpade največ na tatvine po čl. 249 KZ, 116 primerov, na majhne tatvine itd. po čl. 259 26 primerov, na zatajitev po čl. 254 KZ 24 primerov itd.

3. Kaznivih dejanj zoper življenje in telo je pripadlo 68 primerov ali nekako 0,9 % od pripada. Od teh je največ lahkih telesnih poškodb po čl. 142, 45 primerov, težkih telesnih poškodb po čl. 141 KZ

7 primerov itd.

4. Kazniva dejanja zoper splošno varnost ljudi in premoženja so četrta po pripadu, namreč 44 primerov. Od teh je največ ogrožanje javnega prometa po čl. 271 KZ, 27 primerov, po čl. 273 odst. 3 KZ 10 primerov itd.

5. Zatem pridejo kazniva dejanja zoper javni red in pravni promet, 40 primerov. Od teh je ponarejanje listin po čl. 306 KZ 14, samovoljnost po čl. 297 KZ 10, prepovedanih prehodov preko državne meje po čl. 303 KZ 8 primerov itd.

6. Na kazniva dejanja zoper uradno dolžnost odpade 20 primerov, na kazniva dejanja zoper narodno gospodarstvo 16, na kazniva dejanja zoper osebno dostojanstvo in zoper moralo 12, na kazniva dejanja zoper svobodo in pravice državljanov 8, na kazniva dejanja zoper zakonsko zvezo in rodbino 8 primerov itd.

Obtoženih je bilo 954 oseb (28 manj kot v II. polletju 1951), od teh 22 mladoletnikov (4 manj kot v II. polletju 1951).

Kazniva dejanja zoper čast so še vedno po pripadu najštevilnejša. Problematika teh zadev je v glavnem še vedno ista, kot je bila preteklo leto. V zadnjem času beležimo nekaj primerov, da so zasebni tožitelji obtoževali nasprotnike, da so jih žalili s svojimi navedbami, izrečenimi pred sodiščem (n.pr. v pravnem postopku), v vlogah ali na sestankih. V večini teh primerov je sodišče obtožence oprostilo ob uporabi čl. 173 KZ, ker se je prepričalo, da so bile besede izrečene ali napisane pri obrambi kakšne pravice oziroma pri opravljanju dolžnosti in da niso bile izrečene ali napisane z namenom razžalitve.

Kazniva dejanja zoper družbeno ali zasebno premoženje ne naraščajo, če primerjamo stanje s prejšnjim letom. Večinoma je oškodovano zasebno premoženje. Žepnih tatvin je zelo malo. Primerov težkih tatvin ni. Težje primere rešuje okrožno sodišče, zlasti gre za tatvine oblačil, obuteve, denarja in koles. Zoper tatove koles izreka sodišče primerne kazni, približno 10 mesecev do enega leta zapora. Tatvin živih nismo imeli razen enega primera, ki je po svoje zanimiv.

Neka ženska je bila obtožena, da je z njive ukradla 50 kg čebule. Izsledili so jo na ta način, da je miličnik na njivo, kjer je bila čebula ukradena, pripeljal zdresiranega psa, ki je zašel v neko hišo, kjer je obtoženka imela res precej čebule. Obtoženka pa je sama imela precej velik vrt, posajen z večjo količino čebule in je brez težav dokazala,

da je na domu najdeno čebulo pridelala na svojem vrtu. Bila je oproščena. Storilci so v glavnem delavci oziroma ljudje brez določenega poklica, delomrzneži, brez posla in v veliki večini neizobraženci in nekvalificirani delavci. Med ženskami so večinoma take, ki so brez posla in z dvomljivo moralno kvalifikacijo. Zanimivo je, da se obtoženci niso zgovarjali, da ne morejo dobiti dela. Redek je primer, da bi se kdo zagovarjal, da je kradel zaradi tega, ker je bil v stiski, pa še ta je to navajal le kot izgovor. Storilci so večinoma neporočeni in mlajši.

Pri drugih kaznivih dejanjih so omembe vredni in zanimivi le posamezni primeri.

Kaznivih dejanj splava po čl. 140 KZ je bilo 7, vendar s približno 30 obtoženci, v glavnem obtoženk. Nepoboljšljiva je 72 let stara babica Jež Marija, že večkrat predkaznovana zaradi splavov. Nazadnje je bila obsojena v letu 1951, a je bila pomiloščena. V času, ko je prosila za pomilostitev, je svoj posel nemoteno opravljala dalje. Obsojena je bila letos na 4 leta zapora. Poleg nje sta bili obsojeni še dve drugi ženski na kazen do 7 mesecev zapora, ker sta ji pomagali s tem, da sta ji dajali na razpolago svoji stanovanji oziroma sta k njej pošiljali ženske, da jim je odpravljala plod. Vse to so seveda delale za nagrado. Tudi v vseh drugih takih primerih, ki jih je sodišče doslej obravnavalo, je razvidno, da so vse niti vodile k Ježevi.

Več kot prejšnja leta je bilo primerov kaznivih dejanj kršitve nedotakljivosti stanovanj po čl. 154 KZ. Verjetno bo temu vzrok to, da so pristojni organi zaradi vedno bolj množočih se primerov prišli iz upravnega na sodno kaznovanje takih dejanj. Ozadje teh kaznivih dejanj so težke stanovanjske razmere storilcev, brezuspešno iskanje stanovanj, stalne obljube stanovanjskih organov, da bodo dobili stanovanje in podobno. Sodišče je v teh primerih odmerjalo denarne kazni od 1.000 do 5.000 din, v nekaterih primerih, ko gre za očitno izigravanje odločb stanovanjskih organov, je sodišče izreklo tudi zaporne kazni. V ilustracijo navajamo tri primere.

Anderlin Štefan, Kezele Pavla in Šuštar Franc so bili obtoženi, da so vdrli v tuje stanovanje in z grožnjami prisilili stanovalko Zalar Marijo, da je morala zapustiti svoje stanovanje, v katerega se je vrnila šele po intervenciji javnega tožilstva s pomočjo organov Ljudske milice. Anderlin Štefan je bil uslužben kot kleparski pomočnik pri možu Kezele Pavle, ki je že dalje časa zaman iskala stanovanje za svojo petčlansko družino. Kezele Pavli je bilo stanovanje sicer dodeljeno, vendar ni

predlagala prisilne izselitve, temveč je skupno z navedenima obtožencema pripeljala svojo opravo. Proti Zalar Mariji so postopali ostro in grobo. Sodišče je obsodilo Anderlina Štefana na 5.000 din denarne kazni, Šuštarja Franca na 3.000 din in Kezele Pavlo na 2.000 din denarne kazni, slednjo pogojno za 1 leto. Okrožno sodišče je na pritožbo javnega tožilca kazen zvišalo, in sicer Anderlinu Štefanu na 1 mesec dni zapora, ostalima pa vsakemu na 5.000 din denarne kazni.

Drugi primer: Piskar Rudolf je bil sicer obtožen kaznivega dejanja ponarejanja listine, vendar pa prav v zvezi z dodelitvijo stanovanja. Reflektiral je namreč na stanovanje Gruden Katarine, ki mu je na njegovo prošnjo podpisala neko izjavo v zvezi z njenim stanovanjem. Ko je bila izjava že podpisana, je Piskar sam dodal naslednji stavek: "Pripominjam, da se bom potem odselila domov". Tako predrugačeno izjavo je Piskar predložil stanovanjskemu oblastvu, ki je na podlagi tega dostavka Grudnovi vzelo stanovanje in ga dodelilo obtožencu. Potem je bila seveda zadeva razčiščena in Piskar obsojen na 1 mesec in 15 dni zapora.

Tretji primer: Gre za dogovor treh strank o medsebojni zamenjavi stanovanja brez predhodne obvestitve stanovanjskih organov, poleg tega pa še za očitno izigravanje stanovanjskih odločb in hišnega gospodarja. V tem primeru je bil prvi obtoženec obsojen na 1 mesec in 15 dni zapora, drugi na 5.000 din in tretji na 4.000 din denarne kazni.

Pozornost vzbuja sorazmeroma precej primerov kaznivih dejanj zoper moralo, česar v prejšnjih polletjih nismo imeli. Navajamo nekaj primerov.

Neki Šipelj Franc je večkrat prenočeval pri Jager Antoniji, s katero je imel intimne odnose. Večkrat pa je hodil ležat k še ne 14 let stari hčerki Jager Antonije z vednostjo matere in je potem zadovoljeval svojemu spolnemu nagonu tako, da je otroka gladil po spolovilu. Šipelj je bil obsojen na 6 mesecev, Jagrova pa na 3 mesece zapora.

Šušteršič Anton je zabljal v garažo (bil je namreč šofer) okrog 10 let stare dekllice, jim kazal spolovilo in jih prijemal za spolovila. Obsojen je bil na eno leto in 2 meseca zapora.

Čepin Vid je onaniral na svojem domu pri odprtem oknu, pri čemer so ga opazovali zlasti otroci. To je počenjal daljšo dobo. Obsojen je bil na 6 mesecev zapora.

Novak Jože je spoznal 15 letnega dijaka pred kino. Povabil ga je

na svoj dom, kjer sta potem ponovno medsebojno onanirala. Novak je bil obsojen na 6 mesecev zapora.

V primerih kaznivih dejanj neplačevanja preživitve smo izrekli pogojne kazni kot svarilo in da smo s tem pripomogli otroku do preživitve. Kot kaže praksa, se s pogojnimi obsodbami dosega namen: obtoženci so potem plačevali preživitvo.

V primerjavi s prešnjim letom se je število mladoletnih storilcev nekoliko znižalo. Večinoma so to mladoletniki, ki niso imeli prave vzgoje oziroma jih sploh nihče ni vzgajal. Večinoma so morali zaradi domačih razmer že v rani mladosti zdoma. Prav osamljeni so primeri, da je mladoletnik kljub prizadevanju staršev zašel v kriminal. Kazniva dejanja, ki jih izvršujejo mladoletniki, so skoraj izključno naperjena zoper premoženje. Mladoletniki skoraj v vseh primerih priznavajo svoja dejanja. Zadeve, kjer so obtoženci mladoletniki, obravnava le en sodnik.

Statistika kaznivih dejanj zoper splošno ljudsko družbeno in zadržno premoženje nam kaže zanimive rezultate. Predvsem je velika večina kaznivih dejanj zoper splošno ljudsko premoženje. V tem polletju je 144 obtoženih storilcev izvršilo 159 kaznivih dejanj. Med storilci je največ delavcev iz podjetij ali ustanov, namreč 64, vseh izven podjetij ali ustanov je 46 in uradnih oseb 34. Na podlagi obtožbe so ti storilci napravili za več kot 4.170.000 din škode; poleg tega je pa še 14 neocenljivih primerov. Za Ljubljano je to že precejšnja škoda, upoštevajoč, da je škoda preje pre nizko ocenjena kot previsoko in da imamo poleg neocenljivih primerov še one, kjer storilci niso izsledeni. Navajamo nekaj težjih ali zanimivih primerov.

Blagajničarka v kartonažni tovarni v Ljubljani Lamovšek Vera je od januarja 1952 dalje tedensko večkrat jemala iz blagajne za sebe zneske od 100.- do 1.000.- din in si je tako do 10. 3. 1952 prilastila skupaj 124.476.- din. Obsojena je bila na 3 leta zapora.

Jamnik Ivan in Denša Rezika sta si kot natakara, zaposlena v restavraciji JLA v Ljubljani, v dveh mesecih prisvojila, in sicer Jamnik 24 kosov nožev, vilic in žlic, Denša Rezika pa po 3 kose žlic, nožev in vilic ter en namizni prt. Jamnik je bil obsojen na 1 leto in 1 mesec zapora, Denša Rezika pa na 3 mesece zapora.

Dimnik Rudolf je kot vratar v garaži podjetja "Špedicija" v Ljubljani ukradel iz garaže en sod z 200 litri bencina in ga prodal za

5.000 din. Neposredno po dejanju pa je bil zaloten; bencin je bil vrnjen podjetju, Dimnik pa obsojen na 10 mesecev zapora.

Terpin Franc si je od junija do decembra 1951 kot uslužbenec v skladišču Državne založbe Slovenije pridržal 36.423 din, ki jih je od blagajne DZS prejel kot akontacijo iz naslova tovarnin za plačilo odpreme in prevzema vagonskih pošilk. Da bi to dejanje prikril, je v tovnem listu vpisal lažnive podatke, s tem da je v 230 tovnih listih popravil pravilne zneske tako, da je skupno pravilno vsoto 18.738 din zvišal na 31.697 din. Terpin je do obravnave upravi DZS povrnil vso škodo, obsojen pa je bil na 8 mesecev zapora.

Poškovič Hamo si je kot nižji upravni referent in izterjevalec davkov pri poverjeništvu za finance RLO I prisvojil 5.103 din gotovine, katero je v času od oktobra 1951 do januarja 1952 sprejel od raznih strank na račun zapadlih in še ne dospelih davščin ter poštnih pristojbin. Do obravnave je škodo poravnal, obsojen pa je bil na 5 mesecev zapora.

Šofer Malnarič Anton je bil obtožen, da se zaradi prevelike brzine, slabih zavor in ugaslega motorja na serpentinah nad Planino pri Rakeku zaletel v tovrni avtomobil vojnega lesnega industrijskega podjetja "Jelovica" iz Škofje Loke, zaradi česar je ta avto zgrmel s ceste po bregu navzdol, Malnaričev avtomobil pa je zavožil v pobočje hriba. Pri tem je ta avto, last podjetja "Špedicija" v Ljubljani, utrpel škode v znesku kakih 100.000 din, medtem ko je na avtomobilu, last vojaškega podjetja, škode za okroglo 130.000 din. Ker se je pa na glavni obravnavi ugotovilo, da je prišlo do prometne nesreče zaradi tehnične okvare nožnih zavor, česar pa obtoženec ni zakrivil, je javni tožilec tožbo umaknil.

Telefonski mojster pri Direkciji PTT v Ljubljani Jamnik Friderik si je v letu 1950 prilastil 18 metrov 4-žilnega kabla, 27 kg bakrene žice in 22 izolatorjev, v letu 1951 skupaj 110 kg bakrene žice in 10 izolatorjev, kar vse je prodal nekemu Šausu iz Ljubljane. Poleg tega si je prisvojil še drug drobni material in oškodoval direkcijo PTT za nekako 62.000 din. Jamnik je bil obsojen na 1 leto in 6 mesecev zapora, Šaus pa na 2 leti zapora, ker je poleg nakupovanja teh ukradenih predmetov storil še druga kazniva dejanja.

Mlinar Filip, Trtnik Dominik in Rihar Alojzij, vsi zaposleni v Tobadni tovarni v Ljubljani, so si prisvajali cigarete. Ugotovljeno je

bilo, da si je Mlinar prisvojil nad 25.000 cigaret, Trtnik prav toliko in Rihar kakih 5.000, vsi za okroglo 150.000 din. V razpečevanje so jih dajali drugim in je bilo obtoženih še 7 razpečevalcev in razpečevalk teh cigaret. Obsojeni so bili: Mlinar na 2 leti in 6 mesecev strogega zapor, Trtnik na 2 leti zapor, Rihar na 1 leto zapor, ostali so dobili manjše kazni, in sicer od 2 mesecev do 10 mesecev zapor; obsojeni so bili tudi na povračilo škode.

To je bil kratek vpogled v kazensko sodstvo. Pri tem moramo upoštevati, da okrajno sodišče lahko izreka kazni le do 5 let zapor ali strogega zapor, da torej ne obravnava najtežjih zadev in da vsestranske analize kriminala ni mogoče podati, ker s potrebnimi podatki ne razpolagamo.

Pravnih zadev je pripadlo 1.451, povprečno 243 mesečno. Konec polletja je ostalo 362 nerešenih zadev, medtem ko jih je bilo konec leta 1951 722.

Od rešenih zadev jih je največ iz zakonskega in rodbinskega prava: 97 o preživetju, 68 o ugotavljanju očetovstva, 235 o razvezi zakona (102 primera rešena meseca maja z **odsto pom** na okrožno sodišče v Ljubljani).

Prevladujejo rešeni spori iz obligacijskega prava: o zakupu in najemu 299, o kupu in prodaji 250, o povračilu škode 99, o posojilu 93 i. t. d. Ostalih sprov je malo: iz delovnega prava 14, iz stvarnega prava 20, iz dedovanja 7 itd.

O sporih o razvezah zakonov poročamo le to, da je z mesecem majem prenehala naša pristojnost za njih reševanje.

Omenjamo nekatere vrste pravd oziroma posamezne primere, ki kažejo, s kakšno civilno problematiko se je sodišče v glavnem bavilo.

Kar se tiče delovnih sporov, je po novi uredbi pristojna za reševanje posebna arbitraž, le v nekaterih primerih je še pristojno okrajno kot delovno sodišče. Pred uveljavitvijo te uredbe je imelo sodišče več primerov, da razsodi o tem, da-li gre tudi gradbenim delavcem analogno drugim delavcem in uslužbencem prispevek za ločeno bivanje od družine. Gradbena podjetja zagovarjajo stališče, da imajo gradbeni delavci le pravico do terenskih doklad prvih 30 dni, nato pa dodelitev stanovanj in režijsko hrano, zaradi česar jim ne gre prispevek za ločeno bivanje. Značaj gradbenega dela je tak, da se gradilišča neprestano menjavajo in bi prišlo do absurda, če bi dobivali vsi tisoči grad-

benih delavcev, ki delajo na gradiliščih, prispevek za ločeno bivališče. Sodišče je zavzelo mnenje gradbenih podjetij, vendar zadeve niso pravno-močno rešene. V delovnih sporih so bili še pred novo uredbo primeri nepravilnih odpovedi, pri katerih je sodišče vedno ostalo na stališču, da se je treba strogo držati odpovednih rokov.

Do uveljavitve zakona o upravnih sporih je imelo sodišče več pravd o sporih za otroške dodatke. V enem primeru je sodišče razsodilo, da višino dohodkov, ki naj bi bila podlaga za odmero davkov, ugotavlja finančno oblastvo. V drugem primeru je sodišče v smislu navodil po uredbi o otroških dokladah zavzelo stališče, da tožnik, delavec pri državnem podjetju, ni kmet, četudi ima nad 2 ha zemlje, ker je njegova zemlja v večini neplodna in zadošča za preživljanje kvečjemu za tri mesece letno. Zato je tožniku prisodilo otroške dodatke. V tretjem primeru je sodišče izreklo, da gre otroški dodatek za vnuka stari materi, ki je uslužbenka v podjetju, čeprav je otrokova mati dela sposobna. Dela nesposobna je namreč stara mati, uslužbenka podjetja, namesto nje pa opravlja delo otrokova mati.

Državna loterija je tožila osebo, ki je bila pred petimi leti pooblaščenca za prodajo srečk. Pri obračunu leta 1949 je ostala tožena stranka dolžna vsoto, ki jo je državna loterija iztoževala šele leta 1952. Sodišče je razsodilo, da je terjatev zastarana po treh letih, medtem ko Državna loterija zatrjuje, da gre v tem primeru za pravice, ki zastarajo šele po 30 letih.

Mizar je dobavil pohištvo in pri tem zaračunal tržni dobiček na prvo točno dogovorjeno ceno. Sodišče je bilo mnenja, da ima pravico priračunati tržni dobiček, če ga je moral plačati finančni oblasti, ne glede na prej dogovorjeno ceno, ako je bilo pohištvo dobavljeno v času, ko je bilo treba zaračunati tržni dobiček.

Precej tožb so vložila podjetja zaradi izterjave naknadno predpisanega tržnega dobička za že izvršene in plačane usluge. Mnogo tožb je bilo vložanih tudi zaradi tega, ker podjetja niso dobila plačila. Graditeljem hišic namreč niso bili odprti krediti, lanski so pa zapadli. V zadnjem času so ti primeri prenehali, ker je Narodna banka dobila zadevne kredite. Neporavnane ostajajo samo zamudne obresti in pravdni stroški. Obveznost plačila naknadno predpisanega tržnega dobička smo v sodbah utemeljevali s prikratbo nad polovico vrednosti dobavljenega materiala in z neupravičeno obogatitvijo. Ker je bil material že porabljen, postavitev v prejšnje stanje ni prišla v poštev in je zato

iz obeh naslovov moral toženec doplačati razliko pri ceni blaga, ki je znašala povprečno dvakrat toliko, kot je plačal prvotno. S tem so strankam nastajali pravdni stroški. Če je podjetje vedelo, da utegne kredit zapasti, pa kljub temu ni pravočasno tožencu poslalo računa, smo pravdne stroške naložili podjetju; v vseh ostalih primerih so pravdne stroške morali plačati toženci. Te zadeve so bile zgolj prehodnega značaja. Pojavile so se največ zaradi tega, ker je odločba o tržnem dobičku izšla v Uradnem listu šele 2. maja 1951 s povratno močjo z ozirom na stanje blagovne zaloge na dan 31. 12. 1950 in ker podjetja niso takoj zaznala za to odločbo niti je niso znala pravilno tolmačiti. Poleg tega se je ta problematika pojavila tudi zaradi zamude pri otvarjanju kreditov Narodne banke.

Bilo je tudi nekaj primerov izločitve iz zaplembe. Neki obsojenki je bilo zaradi špekulacije zaplenjeno celotno premoženje. Njen oče-tožnik je zahteval, da se iz zaplembe izvzame 380.000 din v gotovini. Civilno sodišče je razsodilo, da je bila gotovina predmet špekulacije in je zavrnilo tožbeni zahtevek. Ta razsodba verjetno ne bo držala, ker v kazenski zadevi ni šlo za odvzem predmetov kaznivega dejanja, ampak za zaplembo in civilno sodišče ne more odločati o tem, ali gre za zaplembo ali za odvzem.

Neka tožnica je tožila MLO Ljubljana za ustavitev upravne izvršbe. MLO je ugovarjal pomanjkanju pasivne legitimacije, češ da je samo izvršilni organ, medtem ko je zahtevajoča stranka Državni zavod za socialno zavarovanje. Sodišče je zavrnilo tožbeni zahtevek zaradi pomanjkanja pasivne legitimacije.

Bilo je več primerov zahtevkov za odškodnino iz naslova zavarovalnice za poginulo živino. Šlo je za pravno mnenje, ali jamči zavarovalnica še en mesec po izteku zavarovalne pogodbe (če je nastala škoda v zavarovalni dobi) za nastalo škodo po splošnih zakonitih načelih zavarovanja kljub pravilniku, ki velja za poslovanje zavarovalnice, da preneha odgovornost za povračilo škode že s potekom zavarovalne dobe. Sodišče je razsodilo po veljajočih načelih zavarovanja in ne po pravilniku zavarovalnice.

V odškodninskih tožbah je nastopil primer, ko je šlo za vprašanje pogodbeno določenega penala zaradi neizpolnitve pogodbe. Sodišče je bilo mnenja, da gre penale le tedaj, če je nastala na nasprotni strani z neizpolnitvijo pogodbe kaka škoda. Ta škoda se določa po prostem preudarku in po izvedencih, ne glede na dejstvo, da je bil penale z

zneskom določen. To pravdno mnenje je osvojilo tudi pritožbeno sodišče, vendar smo mnenja, da je tako stališče problematično.

Bilo je tudi več primerov zahtevka bolestinne pri nezgodah. Sodišče je zavzelo načelno stališče, da gre tožnikom polovica od bolestinne, kar je osvojilo tudi pritožbeno sodišče.

Pri določanju preživnine, katero zahtevajo otroci ponesrečenca, ki je prišel ob življenje, n.pr. pri avtomobilski nezgodi, je bilo sodišče mnenja, da je treba upoštevati poleg vsega drugega tudi morebitno sokrivdo pokojnega.

V dveh primerih je sodišče razsodilo, da trgovska podjetja nimajo pravice do terjatve proti uslužbencem, četudi so izkazane po trgovskih knjigah, ker so uslužbenci dokazali, da so navedbe v knjigah pomotne. Šlo je torej za presojo dokazne vrednosti trgovskih knjig.

Neka užitkarica je imela izgovorjeno dosmrtno plačano stanovanje v hiši, katere lastnica je neka druga oseba. Na podlagi stanovanjske odločbe se je užitkarica morala preseliti v drugo hišo. Stanovanje užitkarice pa je dobila po stanovanjski odločbi druga stranka in užitkarica je od tega stanovanja pobirala najemnino. Lastnik hiše zatrjuje v tožbi, da nima pravice pobirati najemnino užitkarica, ampak on kot lastnik hiše. Sodišče je bilo mnenja, da ima užitkarica pravico pobirati najemnino, ker je bila iz stanovanja izseljena z odločbo stanovanjskega organa, torej proti svoji volji, in če bi stanovala v stanovanju, ki ga ima v dosmrtnem brezplačnem užitku, bi ji ne bilo treba sedaj plačevati najemnine.

Tožnik je zahteval na podlagi preužitkarske pogodbe v celoti dogovorjeni preužitek od kmeta - zadružnika. Sodišče je ugotovilo, da zadruga ni prevzela preužitka v svoje breme, ampak je ostal v breme zadružnika. Sodišče je bilo mnenja, da kmet - zadružnik osebno odgovarja za vknjiženi preužitek, ker je dal zemljo samo v zakup, ne pa v last zadruga in tudi zadruga preužitka ni prevzela. Z ozirom na to je razsodilo, da mora kmet - zadružnik preužitkarju dajati preužitek, vendar ne v tistem obsegu, kot ga navaja pogodba, temveč po današnjih potrebah.

Tožnik je imel pred vojno dogovorjeno na podlagi kupne pogodbe poleg kupnine še rento v naravi, in sicer krompir za vsakoletno dobavo. Po 20 letih je tožena stranka odklonila to dobavo, češ da je to proti našemu socialističnemu redu, ker je to dejansko zemljiška renta, ne pa del kupnine. V pogodbi namreč ni bilo določeno, koliko časa mora

dobavljati tožena stranka krompir, da bi se mogla vrednost izračunati glede na vrednost zemljišča v relaciji s kupnino. Sodišče je tožbeni zahtevek zavrnilo in osvojilo mnenje tožeče stranke, kar je potem potrdilo tudi pritožbeno sodišče.

Tožnica je prodala tožencu pohištvo na obročno odplačilo, pridržala pa si je lastninske pravice, dokler ne bi bilo popolnoma izplačano. Poleg tega se je tožnica s tožencem dogovorila, da more v primeru zamude enega obroka zahtevati pohištvo nazaj, že plačani obroki pa zapadejo v korist tožnice. Sodišče je zahtevek tožnice zavrnilo; razsodilo je, da je tak obročni dogovor ničen in neveljaven glede na šego in običaje ter da tudi nasprotuje socialistični družbeni ureditvi.

Tožnik, bivši lastnik avtomobila, ki ga je mobilizirala JLA v maju 1945, toži osebo, ki ima sedaj ta avto, da ga vrne. Toženec je v dobri veri in z odplačevanjem pridobil posest do tega avtomobila od privatnika, ki je avtomobil kupil od družbene organizacije, kateri je bil avtomobil dodeljen kot osnovno sredstvo. Preje pa je bil avtomobil pri Ministrstvu za kmetijstvo LRS, ki ga je prejelo od JLA. Vse pranske lastnine je odobrilo bivše Ministrstvo za lokalni promet LRS. Sodišče je bilo mnenja, da v tem primeru ni dopustna lastninska tožba.

V pravih o ugotavljanju očetovstva je še vedno sorazmerno največ tožencev pripadnikov JLA oziroma državljanov drugih ljudskih republik. Zaradi oddaljenosti bivališč tožencev je postopek dolgotrajnejši, ker smo navezani na rešitev zaprosil pri drugih sodiščih. Komande JLA delajo sodišču težave, razen nekaterih komand izven območja naše republike. V pravih o odmeri preživnine ni bistveno vplival večji otroški dodatek. Tam, kjer so mladoletni tožniki v rejji ali v jaslih oziroma v otroških vrtcih in domovih, so stroški vzdrževanja visoki. Nekateri očetje - toženci menijo, da jim ni treba več plačevati preživnine, odkar je bil povišan otroški dodatek. Najtežji je položaj v primerih, kjer starši nimajo pravice do otroškega dodatka. V takih primerih se zahtevki za odmero preživnine postavljajo zelo visoko, vsekakor nad 3.000 din.

V zadevah glede odpovedi stanovanj smo v prejšnjih poročilih izčrpali problematiko. Nedavno je Vrhovno sodišče LRS uvedlo novost. Doslej je bila praksa taka, da je lastnik hiše po čl. 10 stanovanjskega zakona lahko odpovedal kateremukoli najemniku. Sodišče se ni spuščalo v to, ali bi bilo umestneje odpovedati najemniku A ali B ali C, ampak je gledalo le na to, ali ima odpovedovalec razlog za odpoved. Vrhovno sodišče LRS pa je sedaj določilo, da mora sodišče presoditi tudi to, ali je odpoved A-ju umestna, ali ni morebiti umestneje odpovedati B-ju. Tako

stališče je sicer pametnejše, ker lahko prepreči večja preseljevanja in utesnjevanja, vendar pa lahko zabredemo v operativno delo, s katerim bi posegli v delo stanovanjskega urada, kar ni zaželeno. Vsekakor bo potreben tesnejši stik s stanovanjskim uradom že zaradi tega, da ne bodo sodbe neizvršljive. Praksa bo pokazala, kako bomo znali združiti vprašanje zakonitosti in umestnosti, ker smo se do sedaj bavili v presoji le z vprašanji zakonitosti.

Kot vidite, je pravdna problematika precej raznolična, in če bi se pobljže z njo seznanili, bi lahko opazili določen razvoj, ki je šel vzporedno z našim gospodarsko - političnim razvojem.

Izvršilne zaplembe in nesporne zadeve so sicer pomenile precejšen del našega celotnega dela, saj zaposlujejo tri sodnike in tri pravne referante, vendar bi zaradi široke raznoličnosti razvleklo poročilo, če bi o tem poročali.

V zadnjem poročilu smo apelirali, da MLO kakorkoli podpre dograditev notranjosti sodne palače in sedaj lahko poročamo, da je urejevanje v polnem razmahu. Za sedaj imamo zaradi tega sicer precej težav, ki vplivajo tudi na delo v sodstvu, vendar obstoji upanje, da bo sodna palača v doglednem času urejena, tako da bo v ponos ne samo pravosodju ampak vsej Ljubljani.

V tem poročilu se marsičesa nismo dotaknili, ker imamo namen, da konec leta marsikaj podrobno obrazložimo, ker bomo razpolagali s celotnimi podatki.

Dr. O m l a d i č Franjo

Poročevalec je postavil vprašanje, da bi sodišče rado vedelo, kako gleda naše ljudstvo na delo sodišča. Mislim, da je to vprašanje umestno. V tem pogledu bi hotel predvsem poudariti, da zahteva ljudstvo od sodišča neko prav posebno resnost, rekel bi, celo nekako slovesnost. Če pogledamo naše razprave, lahko rečemo, da ta posebna resnost, ta posebna slovesnost včasih pri naših sodiščih manjka. To seveda ni vedno krivda senata, ki vodi razpravo, temveč je pri nas, konkretno v Ljubljani, za sedaj še velika pomanjkljivost v prostorih samih. Resnost in slovesnost nekega dela zahteva tudi primerno opremljene prostore, medtem ko pri nas vidimo, da je sodišče od zunaj sicer lepo, znotraj pa že več let vse razbito, razkopano, umazano itd. Do pred kratkim ni bilo naprav za centralno kurjavo. Kot je poročevalec omenil, se to stanje hitro popravlja. Ko bo to odpadlo, bodo sodniki lahko dali sodnim razpravam ti-

sto resnost, ki jo ljudstvo zahteva. Na splošno pa lahko rečemo, da se zaupanje ljudstva v naša sodišča zadnje čase stopnjuje. Seveda se pojavljajo tudi ostre kritike o delu sodišč. Vendar če pogledamo, kdo odločbe sodišča ostro, skoro strupeno kritizira, vidimo, da so to tisti, ki so bili z odločbo sodišča na ta ali oni način prizadeti. Delo sodišča je takega značaja, da sta navadno dve stranki, zlasti kadar ne gre za kazenske stvari. Ena stranka mora izgubiti, eni se ne more ugoditi, ker obema se ugoditi ne da. Ostro kritiko izražajo tisti, ki pred sodiščem pravdo izgube. Kadarkoli poslušamo kritiko o sodišču, moramo tudi pogledati, kdo kritizira, kaj je ozadje take ostre kritike in ali ne izhaja ta kritika iz osebnega interesa in iz neobjektivnega gledanja. Take kritike ni mogoče posploševati. Vendar je treba vedeti, da to dejstvo kaže, kako važno je poleg pravilnosti razsodbe tudi to, da je sodba pravilno in dobro utemeljena, tako da lahko vsakogar prepriča, da je res pravilna. Glede tega bi lahko rekli, da so odločbe mnogokrat preveč juridično, formalistično utemeljene, da niso pisane splošno razumljivo, da bi lahko vsakogar, tudi nejurista, prepričale o pravilnosti. Pri utemeljevanju naj bi se ne uporabljali samo citati raznih členov, na katere se razsodba opira, ampak naj bi bila razsodba bolj poljudno obrazložena. V tem pogledu so sodbe našega sodišča dostikrat pomanjkljive. Seveda je pa tudi res, da količina dela in preobremenjenost z delom preprečujeta, da bi se sodnik utemeljitvi posameznih primerov zadosti posvetil, vendar pa mislim, da bi se mnogokrat dale stvari bolj preprosto utemeljevati, kot se to doslej dogaja. Da se dviga zaupanje našega ljudstva v naša sodišča, kaže tudi to, da se obračajo ljudje na novo upravno sodišče v veliki meri in so senati vrhovnega sodišča prav preobremenjeni.

Morda bi bilo primerno, da bi na tem mestu opozoril na neki pojav, namreč na nerazumevanje terenskih aktivistov do odločb višjih organov. To se mnogokrat pokaže. Poznam tudi nekaj primerov, zlasti v stanovanjskih zadevah, kjer prihaja iniciativa za spremembo od terenskih stanovanjskih svetov, da predlagajo ti stanovanjski sveti zamenjavo stanovanja, ki, objektivno gledano, ni zakonita. Zgodi se, da bodisi višja stanovanjska komisija, bodisi upravno sodišče tak ukrep, ki ga je prvostopni stanovanjski urad izdal, razveljavi. Namesto da bi terenski organi objektivno presodili, ali je ta ukrep višjih organov pravilen ali ne, se postavijo na stališče užaljenosti, češ saj ne upoštevajo naših predlogov.

Pred nekaj dnevi se je zgodilo, da je sodišče razveljavilo neki sta.

novanjski ukrep. Ko se je o tem zvedelo na terenu, so člani neke stano-
vanjske komisije prihrumeli v hišo in začeli poizvedovati, kdo so tisti
sodniki, ki so izdali tako odločbo, si pisali imena, češ, jim bomo že
pokazali. Ko so zvedeli, da so ti sodniki sami stari komunisti in par-
tizani, so se pomirili. V tem primeru je šlo za očitno nezakonitost.

Hočem samo poudariti, da manjka terenskim aktivistom objektivnosti,
da gledajo bolj osebno in da hočejo nekomu, ki jim je osebno pri srcu,
pomagati, a ne vedo, da na ta način nujno nekomu drugemu škodujejo. Če
bi šlo za ljudi, ki spadajo v različne, novi družbi sovražne družbene
razrede, bi bilo opravičljivo gledati tudi s tega družbenega vidika. Če
pa gre za dva človeka, ki sta oba iz delavskega razreda, je treba oseb-
ne simpatije do enega opustiti in stvar objektivno presoditi. Hočem to-
rej poudariti, da se pojavlja osebna užaljenost, ki ruši avtoriteto ob-
lastnih organov. S tem nočem reči, da je postopek višjih organov vedno
pravičen, toda treba je objektivno gledati na stvar in protestirati še-
le, ko se stvar preveri.

Tovariš poročevalec je omenil tudi kaznovalno politiko. Dejal je,
da se je na prejšnjih sejah ljudskega odbora o tem veliko razpravljalo
in da se je v zadnjem času v tem pogledu stanje izboljšalo, da se odmer-
jajo višje kazni, medtem ko so bile preje nizke kazni značilne. Mislim,
da je pravilno, kot je ugotovil poročevalec, da se je v tem pogledu sta-
nje izboljšalo in da okrajna sodišča sedaj res izrekajo primerno visoke
kazni, da je sedaj manj pritožb javnega tožilca in manj razveljavitev
po višjem sodišču. Da pa ne bi zapadli v prepričanje, da je vse prav,
kar se sedaj dela, bi hotel poudariti, da je kaznovalni politiki treba
vedno polagati veliko pažnje, ker so nizke kazni res nevarne. Vem za
konkretne primere, ko so ljudje s svinčnikom v roki računali, ali se
splača iz državne blagajne pobrati toliko in toliko tisočev za toliko
in toliko mesecev brezplačne državne oskrbe v KPD. K meni je prišel
nekdo, ki sem ga poznal s terenskega dela in ki je poneveril neko vso-
to. Rekel je, da je bil v stiski. Hotel je vedeti, koliko bo dobil kaz-
ni. Ko sem mu povedal, da bo precej obsedel, je začel računati, koli-
ko so dobili ljudje, ki so poneverili n.pr. 70.000 din. Če so dobili
ti 8 mesecev, bi torej on moral dobiti za 5.000 dinarjev največ 14 dni.
Kratko in malo, računal je, ali se mu je izplačalo za 14 dni zapora
poneveriti 5.000 din. To je klasičen primer, kako nevarno je, če gre o
kakem sodišču sloves, da je pri kaznovanju milo.

Kar se tiče poročila na splošno, pripominjam, da je bilo poročilo
precej izčrpno, vendar se mi zdi, da je bilo prikazanih morda preveč po-

sameznih primerov in premalo splošnega pregleda, n.pr. o gibanju kriminalitete ne samo za pol leta, ampak za vsa leta nazaj, da bi tako dobili sliko, kako se stanje bodisi izboljšuje, bodisi slabša v pogledu zločinственosti. Morda bi bilo dobro, da bi prihodnje poročilo podalo splošen pregled od 1945. leta do danes.

Ž a g a r - T o m i č e v i ć Fani

Zdi se mi, da je v poročilu manjkalo vprašanje naših sodnikov porotnikov, kakšno je sodelovanje teh tovarišev, ker vemo, da smo v tem polletju izmenjavali veliko število porotnikov. Na terenu večkrat slišimo kritike o pasivnosti porotnikov. Radi bi vedeli, kako porotniki sodelujejo, kaj je sodišče napravilo za razvoj teh tovarišev in tovarišic. Ta stvar nas zanima, ker hodimo po terenu na množične sestanke, da znamo tudi kaj povedati, pa tudi zato, ker smo te tovariše in tovarišice tu izvolili.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič ugotovi, da sledi iz diskusije prvič, da se v prihodnjem poročilu poda analiza stanja za daljšo dobo in drugič, da se poroča o sodniških porotnikih.

Nato se je sodnik J u v a n c Lojze oglašil z naslednjim pojasnilom:

Glede sodnikov porotnikov lahko že sedaj povem tole:

S sodniki porotniki smo imeli dva sestanka, in sicer 20. marca in 14. maja. Na prvem sestanku smo obrazložili delo sodišča s kritičnim pregledom. Sestanek je uspel. Porotniki so se seznanili z delom, težavami in napakami v sodstvu. Na drugem sestanku, ki je bil ob priliki zaprisege porotnikov, smo novincem obrazložili pomen institucije sodnika porotnika in nekaj administrativno tehničnih zadev v zvezi z njihovo službo. Porotniki so izrazili željo, da bi bili taki sestanki vsaj vsakega pol leta enkrat. Z disciplino porotnikov smo zadovoljni, nobene ga odtegovanja službi nismo imeli. Disciplinsko nismo nikogar kaznovali. Kot poročajo sodniki, je večina porotnikov pri odločanju samostojna. Kar se tiče sestankov s porotniki, bo sodišče njihovi želji ugodilo in bo take sestanke prirejalo. Posebnih porotniških tečajev v tem polletju ni bilo, pač pa dobivajo sodniki porotniki podlago

za svoj razvoj s sodelovanjem na obravnavah, ker vsak predsednik senata vsa pravna pravila preje razloži tako, da porotniki na podlagi tega razsojajo in se tudi sproti razvijajo. Toliko bi lahko povedal za se - daj, več pa bi poročali v prihodnjem poročilu.

Dr. M o d i c Helij

Kar se tiče analize, kako se zrcali naše pivljenje v delu sodišč v daljši dobi, recimo od leta 1945 pa do danes, lahko sprejmemo kot priporočilo ljudskega odbora, da se to napravi v prihodnjem poročilu. Ne bi pa smela biti to stalna zahteva, kajti poročila so polletna in zato se poroča za to dobo. Mislim, da bo lahko dalo okrajno sodišče to analizo v prihodnjem polletnem poročilu v sodelovanju s statističnim odsekom Ministrstva za pravosodje, ki ta razvoj spremlja.

Glede vprašanja tovarišice Žagarjeve o prizadevanju sodišč za vzgojo sodnikov porotnikov je naše stališče, ki se je izcinilo po daljših izkušnjah, tole:

Mi smo n.pr. prva leta po osvoboditvi imeli s porotniki pogoste konference. Te pa so šle preveč v to smer, da so se porotniki tam učili. To je vplivalo slabo ne samo na sodišča, ker je prišel na ta način porotnik preveč pod vpliv paragrafskega duha, ampak je bilo to nevarno tudi zaradi tega, ker so se porotniki predvsem na podeželju razvili pri taki vzgoji v nekake zakotne pisarje in podeželske advokate, ki so sprejemali različne pritožbe, dajali nasvete itd., kar gotovo ni v našem interesu. Po vseh teh izkušnjah smo prišli do tega, da je vzgoja porotniškega kadra bolj stvar političnih organizacij, Fronte, Partije itd. V svojem splošnem političnem delu naj porotniki razvijajo svoje življenjske poglede na našo stvarnost in ravno te poglede naj potem vnašajo v delo sodstva. Sodišče načeloma za porotnike ne prireja kakih seminarjev, pač pa stojimo na stališču, da je stvar predsednika senata, da porotniku pred razpravo pojasni konkretne probleme primera ter mu raztolmači pravne predpise, v kolikor pridejo za tisti primer v poštev. Tako je sodelovanje porotnikov pri razpravi lahko bolj intenzivno, stvar lahko bolje spremljajo. Predsednik sodišča mora pred razpravo spis preštudirati, da lahko razloži problematiko. Toliko sem hotel pripomniti glede vzgoje porotnikov.

Predsednik mestnega ljudskega odbora Jaka A v š i č:

Iz diskusije se vidi, da naš zbor nima posebne kritike o delu Okrajnega sodišča, ampak daje le sugestije, kakšno naj bo naslednje poročilo.

Ena teh sugestij je, da bi prihodnje poročilo podalo analizo in podatke tudi za daljšo dobo, da bi se tako verjetno videla razlika stanja. V referatu je bilo postavljeno med ostalim tudi vprašanje o povečanju števila sodnikov, ker so sedanji preobremenjeni. To je stvar sistemizacije, o kateri ne odloča naš zbor. Naravno bi večje število sodnikov lahko razvilo večjo intenzivnost dela, toda povečanje sistemizacije je zvezano z izdatki za vsakega sodnika posebej, kar pa zadeva možnosti proračuna.

Ker se k diskusiji o poročilu Okrajnega sodišča l. Ljubljana ni nihče več oglasil, je predsednik MLO diskusijo zaključil in prešel na naslednjo točko dnevnega reda.

Poročilo je bilo soglasno sprejeto s pripombami, ki sledijo iz diskusije.

2. POROČILO O DELU SODNIKA ZA PREKRŠKE PRI MLO LJUBLJANA

p o d a s o d n i k J a v o r n i k Bogomir

Z novim temeljnim zakonom o prekrških, ki je stopil v veljavo 16. novembra 1951, so upravno kaznovanje prevzeli po ljudskih odborih izvoljeni sodniki za prekrške. S tem so, konkretno v Ljubljani, prevzeli vse delo s področja upravnega kaznovanja, ki so ga doslej ločeno opravljale komisije za prekrške pri tajništvu IO MLO in referenti pri rajonskih poverjeništvih za notranje zadeve. S tem se je delo centraliziralo, postopek poenostavil in zmanjšal aparat, ki je bil doslej raztresen po vseh rajonih mesta.

Z reorganizacijo upravnega kaznovanja je bil v smislu čl. 52 TZP zadolžen MLO, da z uveljavitvijo novega zakona tudi pripravi ves aparat, ki je bil potreben, da prevzame delo ukinjenih komisij za prekrške in referatov za prekrške pri poverjeništvih za notranje zadeve. To naj bi izvedel na ta način, da bi na sistemizirana mesta čimprej izvolili sodnike za prekrške in njihove namestnike in da bi sprorazumno z Ministrstvom za notranje zadeve poskrbel za zadosten in kvaliteten administrativni kader.

Področje sodnikov za prekrške je zelo obširno, saj obravnavajo vse kršitve pravnih predpisov, za katere so z zakonom ali s kakšnim drugim predpisom določene upravne kazni in varstveni ukrepi. Pri tem moramo po službeni dolžnosti paziti na stvarno in krajevno pristojnost posameznih primerov, ker je dostikrat dejanski stan pomanjkljivo podan in ni

mogoče takoj ugotoviti, ali gre za prekršek ali za kaznivo dejanje.

Zvezni, republiški in predpisi mestnih in krajevnih oblastvenih organov predpisujejo kompetenco sodnikov za prekrške v primerih kršitve teh predpisov. Ker so to predpisi, ki urejujejo najbolj pereča gospodarstva in socialna vprašanja, je razumljivo, da so njihove kršitve pogoste, predvsem ker so ljudje vse premalo z njimi seznanjeni ter so kršeni zaradi nediscipliniranosti in slabe vzgoje posameznih državljanov.

Prekrški niso kazniva dejanja, vendar se ogromno število prijav v letošnjem letu lahko smatra kot slabo moralno spričevalo za prebivalce Ljubljane, ker jih kaže kot nedisciplinirane, nesolidne ter za red in mir v mestu neuvidevne državljanke.

Kljub temu, da je bila v zapuščini, ki smo jo prevzeli od zgoraj naštetih ustanov, nad 1.700 spisov in da so dnevno prihajale prijave, kadrovsko vprašanje ni bilo zadovoljivo rešeno. Sami lahko ugotovite, da je bilo za iste posle zadolženo pred reorganizacijo najmanj 10 referentov, pri čemer ne računam administrativni aparat.

Do nedavnega sva bila izvoljena le dva sodnika, čeprav je bilo sistemiziranih 7 mest. V administraciji so bile pa težave zaradi tega, ker so nam bile dodeljene mlade, neizkušene administrativne moči, ki so obvladale le strojepisje, a so se na samo administrativno delo, to je vodenje vpisnikov, evidenco spisov in podobno bolj slabo razumele. Zato smo zašli v težave, tako da zaostanka, s katerim smo začeli poslovanje, nikakor nismo mogli znižati. Po nekaterih spremembah v administraciji se je stanje v marcu začelo vidno popravljati in se je tudi ekspeditivnost izboljšala, tako da je zaostanek naglo padel in dosegel 31. julija 1952 minimum 483 spisov. Medtem so bili izvoljeni tudi trije sodniki namestniki, po razrešitvi tovariša Ariglerja še tovariš Vilfan kot sodnik, vendar moram poudariti, da formalno še ni bil imenovan naslednik tovariša Ariglerja.

Z ozirom na polnoasedbo sistemiziranih mest, na katerih pa delata še dva tovariša, ki še nista izvoljena, se je dvignila tudi kvaliteta izdelkov in je postopek sam vse bolj reden in zakonit. Le okolnost, da zgoraj navedena tovariša nista izvoljena sodnika, ovira ekspeditivnost, ker ne moreta sama podpisovati predmetov, ki jih rešujeta.

IZP točno predpisuje postopek v upravnem kaznovanju, zato moramo pri izdajanju odločb gledati na formalno in materialno stran zakonitosti odločb, ker se stranke kakor tudi nadzorstveni organi dobro zaveda-

jo in tudi poslužujejo pravice pritožbe oziroma kontrole o zakonitosti poslovanja. Tako smo imeli v juliju kontrolo o zakonitosti poslovanja po okrožnem javnem tožilstvu iz Ljubljane.

Sam sestav institucije, to je, da smo sodniki kakor tudi namestniki izvoljeni po skupščini MLO, kateri tudi odgovarjamo, kakor tudi demokratičnost v postopku od prijave do pritožbe, nas približuje instituciji ljudskih sodišč. S tem so vsaki stranki zagotovljene vse pravice, ki ji grado kot svobodnemu državljanu.

Za redno in uspešno delo pa je seveda pogoj, da so sistemizirana mesta res tudi zasedena z izvoljenimi sodniki in da imamo dober in stalen administrativni aparat. Če ga bomo oskrbeli s potrebnimi tehničnimi pripomočki, kot n.pr. vsaj z enim ciklostilom, se bo delo ekonomično razdelilo in uspešno izvajalo.

V naslednjem vam bom podal statistični pregled našega dela. Do 31. 8. 1952 smo prejeli 9.385 ovadb s pripombo, da smo v trenutku, ko poročam, že prekoračili vpisniško številko 10.700. Povprečni mesečni dotok znaša 1.200 prijav. Od prispelih prijav smo do 31. 8. 1952 rešili 8.088 predmetov, tako da znaša zaostanek 1.297 predmetov, kar pa gre predvsem na račun letnih dopustov in 3-mesečne odsotnosti sodnika namestnika tovariša Vezoviška, ki se v ponedeljek vrne z orožnih vaj. Med rešenimi predmeti prednjačijo odločbe z izrekom kazni, in sicer 6.509 primerov, med njimi 252 z izrekom zaporne kazni skupaj 3.468 dni. Zaporne kazni so izrečene predvsem v primerih kršitve javnega reda in miru, zaradi delomrznosti in prostitucije.

Denarne kazni so izrečene v veliki večini, in sicer v 5.957 primerih do zneska din 500.-. To pa predvsem iz razloga, ker je znesek din 500.- gornja meja pri izrekanju mandatnih kazni, katerih smo se zaradi velikega števila prijav najčesteje posluževali. Večjih denarnih kazni smo se posluževali le ob izjemnih kršitvah predpisov, tako n.pr. pri kaznovanju poslovođij nekaterih špecerijskih trgovin, ki so manipulirali z industrijskimi boni, ter smo v teh primerih izrekali denarne kazni od 5.000.- do 10.000.- din, nato pri kaznovanju raznih šušmarjev, kakor tudi pri kršitvah vladne odredbe o mobilizaciji delovne sile za čiščenje snega in podobno. Zanimal vas bo verjetno celoten znesek vplačil denarnih kazni od 1. 1. 1952 do 31. 8. 1952. V tem času smo na denarnih kaznih in za stroške postopanja prejeli 1,244.478.- din. Povprečni mesečni inkaso pa znaša din 200.000 do 250.000.- din. Denar se v smislu čl. 9. IZP odvaja v sklad za socialne ustanove. Kazen ukora smo izrekli v 292 primerih. Vostalih pri-

merih pa postopka nismo uvedli, ker ni bilo osnove za začetek postopka v smislu čl. 94 TZP, ali pa smo postopek v smislu čl. 128 TZP ustavili. Varstveni ukrep izгона smo izrekli v primerih, ko ga zakon dovoljuje in so podane okoliščine, t.j. v primerih prostitucije, igre na slepo srečo, beračenja in pri sleparjenju.

Ob tej priložnosti poudarjam, da je treba posvetiti več skrbi mladim dekletom, ki so se zaradi redukcij znašla brez zaposlitve in brez vseh sredstev na cesti, se začela vdajati prostituciji ter zapadajo v kriminal. Socialno skrbstvo bi moralo z upravo za delovno silo poskrbeti, da se zaposlijo predvsem s fizičnim delom, ker so nekvalificirane in nimajo v mestu skoraj nobene možnosti zaposlitve. Treba jim je najti primerno zaposlitev na ekonomijah ali kmetijah, kjer ne bi imele priložnosti za lahkomišno in nemoralno življenje. Opozoriti pa je treba tudi množične organizacije na terenu, katerih člani poznajo taka dekleta in razmere, v katerih žive, da jih po liniji teh organizacij s prepričevanjem in omogočanjem zaposlitve ter s kontrolo nad njihovim življenjem pripeljejo zopet na pot poštenega in solidnega življenja. Zavedati se moramo vsi, da je to važna in težka naloga, pri čemer se moramo zavedati, da je kaznovanje le ena od metod vzgoje.

Približno 500 ovadb smo odstopili v smislu čl. 66 TZP pristojnim organom, prav tako pa smo prejeli kakih 200 zaprosil za pravno pomoč sodnikov iz drugih okrajev.

Na prvem mestu so prijave zaradi kršitev cestno prometnih predpisov, in sicer 2.735, nato 684 prijav zoper predpise o javnem redu in miru, 317 prijav zaradi neposredovanja osebne izkaznice, 262 zaradi neprijavljanja spremembe prebivališča itd. Od kaznovanih je bilo 1.587 industrijskih delavcev, 1.982 uslužbencev, 345 šoferjev in spremljevalcev motornih vozil, 1.229 gradbenih delavcev, 78 obrtnikov in 2.867 prostih poklicev, gospodinj in dijakov.

Stranke so se proti prejetim odločbam pritožile na Senat za prekrške v 153 primerih ter je bilo 52 pritožbam ugodeno, 101 pa je bila zavrnjena.

Občini Šentvid in Polje sta prijavili kršilce odredbe o obveznem pregledu krompirišč, pri čemer pa smo imeli težave, ker so bile prijave pomanjkljive in presplošne. Tako nam je n.pr. Občinski LO Polje poslal brez vsakega dokaznega gradiva seznam 159 oseb, ki se tekom 1 meseca niso udeležile pregleda krompirišč. Mislimo, da bi se v takih kampanjskih zadevah sestavile v smislu TZP pri občinskih LO komisije za

prekrške, ki bi obravnavale kršitve predpisov. Njim so primeri in vse okoliščine znane, saj je zadeva lokalnega značaja, tako da bi bile odločbe o prekrških realnejše in kaznovanje primerno krivdi in težini prekrškov.

Odlok MLO o javnem redu in miru uporabljamo predvsem pri prijavah zaradi kalitve nočnega miru (čl. 3.), pri prijavah zaradi nedostojnega obnašanja, izzivanja in ogražanja oseb v javnih in zasebnih prostorih (čl. 6. tč. 1 in 2), prodajanje izven tržnega prostora (čl. 6. tč. 4.), prijave zaradi stepavanja prašnih krp na ulico ali sušenja perila na ulici (čl. 8. tč. 3), ponesnaženja tal (čl. 8. tč. 1.). Čl. 10. navedenega odloka uporabljamo v primeru neupravičenega gojenja domačih živali v stanovanjskih prostorih in čl. 13. v primerih kršitve predpisov po nedoletnikih.

Prav tako uporabljamo odlok MLO o tržnem in sejemskem redu kakor tudi odlok o hišnem redu. Po navedenih odlokih smo kaznovali 1.056 primerov, toda le z denarno kaznijo.

Ob tej priložnosti pripominjamo, da se poslužujemo tudi še odloka MLO o cestnem redu na območju mesta Ljubljana iz leta 1948, ker republiška uredba o cestnem prometu ni več v veljavi, medtem ko je zvezna uredba o prometu na javnih cestah v nekaterih stvareh pomanjkljiva, zlasti glede prometnih predpisov za področje mesta.

Na vsak način bo treba izdelati nove cestno prometne predpise za območje glavnega mesta Ljubljana, ker dosednji veljavni predpisi ne zadoščajo potrebam in zaostajajo za modernizacijo uredbe cestnega prometa.

Kampanjsko smo obravnavali prekrške v zvezi z odredbo vlade o mobilizaciji delovne sile ob izrednih snežnih padavinah; naša akcija je dosegla svoj smoter.

Mogoče vas preseneča ogromno število prijav o kršitvi cestno prometnih predpisov. Če pa pomislimo, da je v Ljubljani še vedno nad 35.000 koles in da se je v zadnjem času zaostriła kontrola zaradi nepravilno opremljenih koles, predvsem voženj ponoči brez luči, brez zvoncev in zavor, potem je število prijav sicer veliko, toda razumljivo. Upoštevati morate, da danes, sedem let po osvoboditvi, smemo zahtevati najpotrebnejšo opremo v zvezi z varnostjo prometa in je dolžnost trgovine, da v zvezi s povpraševanjem regulira nakup potrebnih artiklov, ki jih je mogoče dobiti in ki so nujno potrebni.

Denarne kazni, izrečene na mestu ali kasneje z odločbo, so sorazmerno nizke; to pa predvsem zato, ker se zavedamo, da je treba ljudi seznanjati s predpisi in jih opozarjati na prekrške ter jih kaznovati le tedaj, ko to res zasluži. Kazen naj bo bolj vzgojnega kot pa zastrašilnega pomena. V primerih pa, ko je popolnoma jasno, da gre za namerno kršitev predpisa, ki je tudi družbeno nevarnega značaja, je eksemplarična kazen umestna in potrebna.

Iz dosedanje prakse ugotavljamo, da dobivamo prijave predvsem preko postaj Ljudske milice, ki prav tako kakor zasebni prijavitelji, ne prijavljajo vseh kršitev zakonitih predpisov, temveč predvsem kršitve s področja javnega reda in mira, cestno prometnih predpisov, neposredovanja osebnih izkaznic, neprijavljanja spremembe prebivališča. Malo prijav prejemamo, kljub čestim kršitvam predpisov, s področja delovnih odnosov, socialnega zavarovanja, prodajanja na nedovoljenih mestih, posebno pa prekrškov, storjenih po nedoletnikih v zvezi z odlokom MLO o javnem redu in miru. Prav tako bi bilo nujno potrebno, da bi hišni sveti ugotavljali nepravilnosti v zgradbah in stanovanjih in jih prijavljali sodnikom za prekrške s primernimi dokazili.

Iz vsega navedenega ste lahko ugotovili, da naše delo ni niti lahko niti prijetno, ker prijemamo ljudi tam, kjer so najbolj občutljivi. Zato vas prosimo, da nas pri našem delu podprete s tem, da predvsem ugodite prošnji po zadostnem številu kvalitetnega kadra, kakor tudi da nam z nasveti in kritiko nakazujete pravilno pot pri našem težkem in delikatnem delu.

B r i c e l j Franc

Poročevalec je omenil vprašanje zaposlovanja mladoletnikov. V tem pogledu so bile doslej težave s strani podjetij, pa tudi s strani posredovalnice za delo. Podjetja namreč nerada zaposlujejo tiste, ki so zagrešili kako kriminalno dejanje. Težava pri posredovalnici za delo pa je, ker ni predpisa, ki bi določal, da morajo podjetja zaposlovati delovno silo samo preko posredovalnice za delo. Včeraj je bila konferenca z direktorji ljubljanskih podjetij, ki jo je organizirala posredovalnica za delo. Na tem sestanku je bilo to vprašanje postavljeno na dnevni red. Direktorji podjetij so se zavezali, da bodo sprejemali na delo tudi mladoletnike ter da jim bodo predvsem sindikalne in partijske organizacije posvetile veliko pažnje. Govora je bilo o tem, da naj bi MLO izdal odredbo, po kateri bi podjetja smela sprejemati delovno silo samo od posredovalnice za delo. Če se bo ta sklep izvajal, bo

verjetno mnogo lažje zaposlovati brezposelno mladino. Posredovalnica bo posamezne mladoletnike poznala, kakšni so, in bo lahko podjetje opozorila, na kaj je treba paziti. Tako se ne bo več dogajalo, da se nekdo samo ožigosa in vrže iz službe, ampak se mu bo pomagalo, da se popravi.

Z d e š a r Henrik

Društvo prijateljev mladine je opazilo že več primerov, ko starši ne skrbijo za svoje otroke. Starši dobivajo otroške doklade, katerih pa ne uporabljajo za otroke, ne pošiljajo otroka v šolo, ga pretepajo, da se vsa okolica zgraža, otroci pa zapuščeni in neoblečeni tavajo po ulicah itd. Ali je mogoče preko sodnika za prekrške take starše opomniti ali jih kaznovati? Ali je to morda postopek rednega sodišča?

J a v o r n i k Bogomir

V zakonu o prekrških zoper javni red in mir je v členu 2 točka 17. in 18. točno rečeno, da se lahko kaznujejo roditelji, katerih otroci store prekrške proti redu in miru. Torej vidite, da je tukaj preskrbljeno za otroke. Preden sem prišel sem, je prišel k meni upravnik kina Moskva. Povabljen je bil zaradi tega, ker smo dobili prijavo Društva prijateljev mladine, da se otroci kljub prepovedi udeležujejo večernih kino predstav. Upravnik kina je dejal, da ni toliko krivda uprave kina oziroma biljeterja, ampak predvsem staršev, ki so toliko samozavestni ali če hočete nesramni, da biljeterja, ki jih opozarja, da otrok ne sme k večerni predstavi, naderejo, češ otrok je moj, lahko delam z njim, kar hočem, lahko ga peljem kamorkoli. Rekel sem mu, naj take roditelje prijavi in mi bomo proti njim postopali. Vidi se, da pada v tem pogledu velika odgovornost na starše. Imamo pa primere, ko je treba postopati tudi proti upravam kinomatografov. Dalje bo treba gledati, kdo zahaja na plesne vaje, v lokale, gostilne itd.

Predsednik Jaka A v š i č je vprašal poročevalca, ali so bile v takih primerih izrečene že kakšne kazni.

J a v o r n i k Bogomir

Zadevne prijave ne prihajajo. Upravniki kinomatografov oziroma lokalov bi morali starše, ki pripeljejo s seboj otroke, prijavljati ali jim to preprečiti. Prišlo je že do ostrih preprirov, ko je javni paznik v kino Tivoli vztrajal na tem, da otrok ne sme na predstavo. Starši so

se postavili na stališče, da otroka ne morejo pustiti samega doma.

K a v č i č Jože

Mislim, da to vprašanje napačno pojmuje. Gre za izvajanje konsekvenc proti tistim upravnikom kinematografov ali lokalov, ki puščajo otroke pod 16. letom same v kino ali v lokale. Ne gre zato, če hodijo otroci tja v spremstvu staršev.

Z d e š a r Henrik

Nekatere predstave niso primerne za otroke, pa naj jih obiskujejo v spremstvu staršev ali sami. Imamo primere, ko starši pripeljejo s seboj v lokal otroka, ki jim na klopi zaspi, sami pa hodijo okrog pijani. Tega po mojem mnenju ne bi smeli dopuščati.

J a v o r n i k Bogomir

V členu 13. odloka, ki ga je sprejel MLO, je točno povedano, česa se mladoletniki ne smejo udeleževati. Mladina pod 16. letom ne sme obiskovati javnih zabavišč, mladina med 16. in 18. letom starosti pa samo v spremstvu staršev ali druge ourasle osebe, vendar ne po 21. uri. Mladina pod 16. letom ne sme brez spremstva staršev ali druge odrasle osebe obiskovati gostilen, kavaren ali drugih podobnih lokalov, ne sme obiskovati kinopredstav kakor tudi ne drugih javnih prireditev, ki se končajo po 21. uri. Če se ta odlok prekrši, se kaznuje tudi lastnik, zakupnik ali upravnik obrata.

K o v a č i č Leo

Tu gre še za drug problem, namreč kako zavarovati tisto mladino, ki z njo starši slabo ravna, ki je zanemarjena, nima dovolj hrane, ni oblačena itd. Kakor nam je tovariš pojasnil, ne moremo ničesar pokreniti preko sodišča za prekrške, ampak preko rednega sodišča.

J a v o r n i k Bogomir

To je stvar rednega sodišča.

A v š i č Jaka

Kaj pa v primeru manjših prekrškov?

J a v o r n i k Bogomir

Možnost imamo, da pozovemo nedoletnike in jih v smislu člena 35 samo opozorimo. Ribiška zadruga je n.pr. poslala prijavo, da nedoletniki na Ljubljani love ribe. Te nedoletnike smo pozvali in jih opozorili, nismo pa jih kaznovali. Obvestili smo tudi šole.

J a k a A v š i č

Kaj pa postopek proti staršem za manjše primere?

J a v o r n i k Bogomir

Tudi starše vabimo in jih opozarjamo zaradi prekrška. Če je potrebno, jih tudi kaznujemo.

B r e z a r Stana

Za zaščito mladine, ki je ogrožena po starših, nimamo nobenega predpisa. Imamo samo predpis, da se lahko kaznujejo starši, če store otroci prekrške zoper javni red in mir. Zraven bi morala biti postavljena tudi odgovornost staršev za dejanja, ki jih zagreše nad otroci, če n.pr. starši otroke zanemarjajo, kot je navedel tovariš Zdešar. Za take prekrške nimamo predpisov in zato takih staršev ni mogoče kaznovati. Edino socialno skrbstvo ali pa AFŽ organizacija na terenu lahko kaj pokreneta, druge možnosti pa nimamo, čeprav se je pokazala potreba po tem.

Z d e š a r Henrik

So primeri, ko opozorilo socialnega skrbstva ne zaleže. Poznam družino z dvema otrokoma, ki sta tako zanemarjena, da bosta umrla. Socialno skrbstvo je bilo na to že večkrat opozorjeno, pa ni nič pokrenilo proti materi, ki je pijanka.

B r e z a r Stana

V tem primeru je napaka, da se ne prijavi mati zaradi pijančevanja. Če bi bila mati zaradi tega kaznovana, bi imelo socialno skrbstvo možnost otroka odvzeti in ga dati v zavod. Zavod bi potem dobival tudi otroško doklade.

P e č a v e r Albina

Vem za konkretne primere, ko sta se AFŽ organizacija in socialno skrbstvo trudila in posredovala, da se stvari uredi, toda ni zakona, po katerem bi kaznovali starše za take primere, kot jih je navedel to-

variš Zdešar, ko je otrok prepuščen cesti, lačen in raztrgan. Starši se pokličejo na socialno skrbstvo in se opozore, toda namesto, da bi se njihov odnos do otroka izboljšal, se doseže obratno. Starši se tudi pri-
tožujejo, češ kaj me boste komandirali, otrok je moj in vi ga nimate
pravice odvzeti. Vem tudi za primer, ko mati prodaja otroka za denar.
Kaj naj pokrenemo proti materi, ki je tako brezvestna? Socialno skrbst-
vo ima ogromno teh primerov. Zgodilo se je, da je neka tovarišica šti-
ri dni pustila otroka samega zaprtega v stanovanju, ko je šla v Topli-
ce. Socialno skrbstvo se sprašuje, kaj naj napravi s takimi starši. Str-
njam se s tovarišem Zdešarjem, ki vprašuje, kako te starše kaznovati.

J u v a n c L o j z e

Z ozirom na diskusijo bi pripomnil tole: Sodišče kot tako ni več
varstveni in skrbstveni organ, ker so bili ti posli 1949 leta preneše-
ni na odsek za mladinsko skrbstvo pri MLO. Sodišče ima samo kaznovalno
pravico zoper mladoletnike in tudi glede grdega ravnanja oziroma zane-
marjenja otrok po starših je naša zakonodaja poskrbela. Tukaj pride v
poštev člen 196 našega kazenskega zakona, ki pravi, da se lahko oče,
mati, skrbnik ali druga oseba, ki grdo ravna z otrokom ali ga zanema-
ja, kaznuje z zaporom do 2 let. Jasno pa je, da sodišče lahko kaznuje
samo tedaj, če dobi prijavo. Če prijave ni, ni postopka. Torej je stvar
mladinskega skrbstva pri MLO, da take stvari javlja javnemu tožilstvu,
da se uvede postopek zoper starše.

D r . O m l a d i č F r a n j o

Imamo še eno možnost, da poleg kaznovanja postopamo proti staršem,
ki zanemarjajo otroke. Takim staršem se namreč vzame roditeljska pra-
vica. V tem primeru se otrok lahko odda v zavod in s tem izgube starši
tudi pravico do doklade, ki se izplačuje zavodu.

Z d e š a r H e n r i k

Pripominjam, da so vsi domovi prenapolnjeni. To starši dobro vedo.
Mi bi staršem odvzeli otroke, toda potem jih nimamo kam dati. To je pe-
reč problem, ker je v Ljubljani takih primerov zelo veliko in bi jih
bilo treba na kakršenkoli način rešiti. Če bomo postopali konsekvntno,
bomo s tem preprečili, da bi tudi drugi starši slabo ravnali s svojimi
otroki. Sodnik za prekrške sam pravi, da je malo prijav, ravno tako tu-
di sodnik okrajnega sodišča. Na terenu pa je dosti teh primerov, a si
ne znajo pomagati.

Jaka Avšič

Mislim, da je iz diskusije dozorelo dejstvo, da bi moral Svet za zdravstvo in socialno politiko posvetiti tem vprašanjem več pažnje in da bi se na eni prihodnjih sej poročalo, kaj je bilo storjenega v tem pogledu. To je ena naloga. Dalje se vidi, da je naše tržno nadzorstvo popustljivo in da ne prijavlja prestopkov tako, kot to delajo miličniki na svojem področju. Ravno tako ne prijavljajo prekrškov hišnega reda hišniki, čeprav so bili opozorjeni na izpolnjevanje odloka o javnem redu. To spada v Svet za komunalne zadeve in prosim tovariša Jelenca, da bi prenesel Svetu za komunalne zadeve, naj preveri to vprašanje. Tržno nadzorstvo spada v Svet za gospodarstvo. Torej te tri naloge izhajajo iz dosedanje diskusije in iz referata. Četrtrič je potrebno dopolniti cestno prometne predpise. Svet za notranje zadeve ima nalogo, da pretrese, v čem bi se dali cestni predpisi v našem območju dopolniti.

Nato je eden izmed ljudskih odbornikov postavil vprašanje delovnih odnosov in dejal, da so prekrški delovnih odnosov pogosti.

Jaka Avšič je odgovoril, da je zatoprstojna inšpekcija dela.

Nato je predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič dal poročilo sodnika za prekrške in naloge, ki iz diskusije izhajajo, na glasovanje.

Soglasno sprejeto!

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič odredi odmor.

3. V IMENU KOMISIJE ZA PRAVNE PREDPISE IN ORGANIZACIJO

poročala ljudski odbornik Kavčič Jože

Na osnovi 26. ali 27. člena Zakona o volitvah in odpoklicu ljudskih odbornikov mora ljudski odbor sprejeti sklep o številu ljudskih odbornikov, določiti število volilnih enot ter razdelitev mesta na volilne enote. Dokler ljudski odbor ne sprejme sklepa o številu ljudskih odbornikov, ne more volilna komisija pričeti z delom, niti ni mogoče pripraviti predloga za število in za razdelitev volilnih enot, kar mora skupščina potrditi. Zato predlagam, da bi danes razpravljali in sklepali o številu ljudskih odbornikov. Zakon o volitvah in odpoklicu ljudskih odbornikov pravi, da je sklep LO, ki določa do 70 ljudskih odbornikov, polnoveljaven; če se pa sprejme sklep, ki postavlja do 100 ljudskih odborni-

kov, mora to potrditi Prezidij Ljudske skupščine s svojim ukazom. Komisija za pravne predpise in organizacijo, ki je zadevo prediskutirala, predlaga konkreten predlog glede števila ljudskih odbornikov. Komisija je mnenja, da bi bilo v bodočem Mestnem ljudskem odboru 70 ljudskih odbornikov in sicer iz sledečih razlogov: Zakon določa, da mora zbor proizvajalcev šteti polovico števila ljudskih odbornikov, t.j. 35; skupaj torej bi bilo 105 ljudi, ki bi vodili mestno gospodarstvo. Poleg tega je predvidenih za občino Polje 27 in za Šentvid 19 odbornikov. To se pravi, da bi bilo zadostno število izvoljenih ljudi, ki bi upravljali življenje mesta. Pri številu odbornikov se je upošteval tudi moment štednje in tehnična plat funkcioniranja dela MLO. Komisija, ki daje ta predlog v razpravo, je mnenja, da število odbornikov ni edino važno za pravilno in dobro funkcioniranje ljudskega odbora, temveč je predvsem važna aktivnost odbornikov in njihova povezava z volilci. To je glavni moment, ki odloča o dobrem in pravilnem poslovanju ljudskega odbora.

Glede števila in razmejitve volilnih enot komisija že zbira podatke, vendar ne more dati konkretnega predloga, dokler ljudski odbor ne sprejme sklepa o številu odbornikov. Po zakonu je itak že odločeno, da meje volilnih enot ne smejo sekati upravnih meja. Predlagam, da bi meje volilnih enot po možnosti tudi ne sekale frontnih terenskih meja, ker bodo terenski frontni aktivni izvajali mobilizacijo in vso politično aktivnost za volitve. Zato bi bolj ustrezalo, če bi se volilne enote skladale z mejami terenskih frontnih odborov. Dalje dajem sugestijo, da ne bi togo določevali števila volilcev na enega odbornika. To bo treba po terenu obravnavati. V centru bo morda primerneje določiti večje število volilcev na enega odbornika kot na periferiji, ker mora vsaka vas imeti vsaj enega odbornika. Zakon predvideva, da se na eni volilni enoti voli praviloma en odbornik, dopušča pa tudi možnost, da se volijo trije. Da bi bila razprava o tem čim boljša, predlagam, naj o teh vprašanjih razpravljajo tudi zbori volilcev, da bo razmejitev vseh volilnih enot čim boljše prediskutirana in da bi dali tovariši odborniki na prihodnjem zasedanju, ko bomo sprejemali definitivne sklepe, čim boljše predloge.

Mimogrede omenjam delo komisije za volilne imenike. Volitve so predvidene za začetek decembra. Rešiti bo treba naštetu kritičnih vprašanj, ki so zelo važna. Komisija za volilne imenike, katere delo je zelo važno za nemoten potek volitev, mora dati svoje predloge z ozirom na slab odnos državljanov do ažurnosti volilnih imenikov. Delo volilne komisije je bilo doslej precej kampanjsko. Spremembe, ki na-

stajajo v času med volitvami, se ne vpisujejo sproti v volilne imenike; zaradi tega je pred volitvami in na dan volitev mnogo razburjanja. Tudi odnos nekaterih ustanov do ažurnosti volilnih imenikov ni dober. Mnogo ljudi je bilo obsojenih na odvzem državljskih pravic. Podatki o teh ljudeh se ne dostavljajo komisijam za volilne imenike. Je pa tudi neštet drugih primerov, kjer se kaže slab odnos do naše izredno važne statistične službe. Volilna komisija predlaga, da bi kartoteko volilnih imenikov pregledale volilne komisije po terenu. Zato bi bilo dobro, da zbori volilcev diskutirajo, kje naj bodo volišča, da bo tudi ta plat dobro pripravljena, ker bodo predsedniki volišč odgovarjali za dobro in pravilno obnašanje volilcev.

Z u p e t Avgust

Tehnične priprave so zelo važne za pravilno izvedbo volitev v nove ljudske odbore. Če hočemo volitve solidno izvesti, moramo odstraniti težave v zvezi z volilnimi imeniki. Težko je v enem dnevu nadomestiti to, kar je bilo tri leta zanemarjano. Prav je, da je komisija predlagala, naj se na zbore volilcev o tem intenzivneje govori, a ne samo o tem, temveč tudi o vseh slabostih, ki so v zvezi z volitvami. Mislim, da je to tudi vprašanje vzgoje ljudi, da bodo te stvari jemali resno, ne pa kot nekaj, kar je odveč. Neresnost se kaže ne samo v zvezi z volitvami, ampak pri vseh dolžnostih, ki jih ima posamezni državljan, to je pri prijavljanju, odjavljanju, urejevanju osebnih zadev itd. Pravilno je mnenje komisije, ki pravi, da naj bi bilo v centru mesta število volilcev na enega odbornika večje, ker dejansko v centru mesta problematika ni tako pereča kot na vasi. Mislim, da glede tega ne bomo imeli težav. Dosedanji frontni odbori naj bi bili tudi nekakšna meja za volilne enote. To bi ustrezalo s stališča, da naj bo na periferiji manj volilcev na enega odbornika, a tudi zato, ker je OF kot najbolj množična organizacija zainteresirana na vsem. Momenti, ki jih je nakazala komisija, so važni in mislim, da jih je treba predhodno rešiti, da bodo volitve bolj olajšane, kot so bile doslej.

Z u p a n č i č Stane

V Ljubljani imamo 47 terenskih odborov OF. Odbornikov naj bi volili 70. Če bi bile volilne enote določene v mejah terenskih frontnih odborov, bi ponekod volili dva, ponekod pa enega odbornika. Poudarjam, da se mi zde nekateri terenski frontni odbori veliki; z ozirom na to bi bile velike tudi volilne enote. Predlagam, da bi fronta nekatere terene iz tehničnih razlogov zmanjšala. Terenski odbor OF v Šiški p.pr.

združuje 4 do 5 bivših terenov. Če hočeš zbrati ljudi iz tega terenskega odbora, jih praktično nimaš kam dati. To se pravi, da je nemogoče z volilci obravnavati kakršnekoli zadeve. Veliki tereni se mi zdijo slabi tudi z ozirom na politično delo z ljudmi. Torej predlagam, da se nekateri tereni zmanjšajo, ker bi na podlagi tega tudi volilne enote lažje odrejali.

N o v a k Franjo

Strinjam se s tem, da volimo 70 odbornikov za Mestni ljudski odbor, ker to število zadostuje. Na približno 2.000 prebivalcev bi prišel en ljudski odbornik. Zdi se mi umesten tudi predlog, da bi volilne enote obsegale dosedanje terenske frontne odbore. Kolikor je meni znano, so volilni imeniki precej v neredu. Selitve in premestitve se vrše stalno, popravki pa so se redko kdaj delali. Zato mislim, da bo treba kartoteke čim prej urediti. Treba bo popisati volilce po hišah. Kdo naj to napravi, pravzaprav ne vem. Mislim, da bi to terenske organizacije napravile, če bi dobile nekaj sredstev, s katerimi bi ljudi primerno nagradile. Kar se tiče zmanjšanja nekaterih frontnih terenov, je morda to ponekod potrebno; vendar se mi zdi, da bi take spremembe zavrle delo za daljši čas. Spremembe smo imeli pred kratkim in zato bi, razen v posameznih primerih, to ne bilo priporočljivo. Tereni naj bi ostali taki, kot so sedaj, sicer bomo naleteli na druge težkoče, ki jih spremembe prinašajo s seboj.

K a v č i č Jože

Mislim, da na spreminjanje terenov ni misliti. Če bi terene spreminjali, bi vso stvar zelo zavlekli. Zaradi sedanjega obsega terenov aktivnost Fronte ni nič prizadeta, kar je odvisna od aktivnosti članov, ne pa od obsega terenov. Dejstvo je, da so volilni imeniki v žalostnem stanju in da ne moremo govoriti o ažurnosti. Brž ko se bomo odločili za število odbornikov, bomo lahko določili število volilnih enot in volilna komisija bo določila toliko in toliko volišč, v Ljubljani kakih 300. Volilna komisija bi skupno s komisijo za volilne imenike dala kartoteke na pregled 300 komisijam na terenu, ki bi jih pregledale in uredile. To je torej urejeno in diskusija naj gre v glavnem za tem, kolikšno naj bo število odbornikov.

D r o b e ž Franc

Podpiram predlog komisije, da bi volilne enote obsegale sedanje terenske odbore. Za teren Nove Jarše, Stare Jarše in Sv. Križ velja, da živi ta teren v frontni celini. Ljudje se med seboj poznajo, kar je, mi - slim, velikega pomena. Podpiram tudi predlog komisije, da naj se

center drugače obravnava kot periferija. Mislim pa poudariti to, da bo izredno važno, kakšne ljudske odbornike si bodo ljudje izbrali. Volilci morajo človeka, ki ga bodo volili v ljudski odbor, temeljito poznati, posebno v današnjem razvoju, ko je potreba po sodelovanju v gospodarstvu velika. Voljeni človek mora ustrezati ne samo po strokovnosti ali miselnosti, ampak tudi po zalaganju, da bo res delal kot ljudski odbornik, da bodo volilci od njega nekaj imeli. Slišal sem, da ljudje na terenu sprašujejo, ali se ljudski odborniki kaj sestajajo. Mislim, da tako vprašanje ni najbolj zdravo. Ljudje morajo prvič čitati, kaj ljudski odbor obravnava, poleg tega pa morajo ljudski odborniki sami volilcem pojasnjevati in razlagati delo ljudskega odbora. Mislim, da je izredno važno to, da mora ljudski odbornik živo sodelovati z volilci, ki so mu toliko zapupali, da so ga izvolili. Vprašanja, ki mu jih volilci postavljajo, mora obravnavati na zasedanju ali pa pri organih ljudske oblasti, kadar je treba stvar individualno rešiti. Končno pa mora tudi poročati ljudem, kako je bilo vprašanje rešeno. Glede spremembe volilnih enot bi omenil terena Tomačevo in Šmartno. To je deloma delavski, deloma kmečki teren. Terena Tomačevo in Šmartno pa sta za nas preveč oddaljena, namreč po delu oddaljena. Ne čutimo nobenega življenja v Tomačevem in Šmartnem. Naš teren je mnogokrat poskušal po liniji OF in Zveze borcev doseči, da bi se življenje tam razgibalo. Čudno je videti, če se terenski funkcionarji enega terena vmešavajo v delo drugega. Zato bi bilo morda dobro razmisliti, če se ne bi ta dva terena združila, ker predstavljata nekakšno zaključno celoto. Sedaj sta ločena po frontni liniji in tudi po liniji ljudskega odbora. Če komisija misli, da je to možno, potem predlagam njuno združitev. Ljudski odbor in posamezni ljudski odborniki so doslej odigrali v našem gospodarstvu veliko vlogo, v bodoče pa bo ta vloga še dosti večja, ker bo ljudski odbor moral posamezne naloge še bolj intenzivno in širše obravnavati. Ljudski odborniki si bodo morali še bolj prizadevati in si vzeti še več časa, da bodo hodili na zборе volilcev in odgovarjali na posamezna vprašanja. Mislim, da bi bilo treba diskutirati o aktivnosti ljudskih odbornikov preje, preden se obravnavajo kandidati za novi ljudski odbor.

M a č e k Polde

Tovariš Drobež je omenil terena Šmartno in Tomačevo. Šmartno spada že pod Polje in ga ne kaže vezati s Tomačevim, ki je vezano na Ježico.

S predlogi komisije se strinjam. Menim, da bi bilo težko sedaj terene spreminjati. Tudi na našem terenu so v tem pogledu težave, toda gre za to, da Fronto mobiliziramo ne glede na to, da je terenski okoliš velik. Kar se pa tiče volitev, je treba napraviti toliko in toliko volišč. To ne bo težko. Naloga ljudskih odbornikov pa bo morala postati drugačna. Stik z volilci, ki je bil doslej premajhen, je tudi politična naloga ljudskega odbornika. Če bodo imeli odborniki z volilci več stika, bo tudi razpoloženje boljše. Na velikem terenu pride na sestanek 400 volilcev, ostalih 3.000 pa za te stvari nič ne ve. Mislim, da bo treba tudi v tem oziru več političnega dela ljudskih odbornikov na terenu, da bodo v stiku z vsem terenom. Potem se bodo volilci drugače zanimali za problematiko upravljanja mesta, ki je zelo pestra in važna o vseh mogočih vprašanjih. Število 70 ljudskih odbornikov se mi zdi zadostno, ker bo nekaj ljudi prišlo tudi iz sveta proizvajalcev.

L a p a j n e ing. Sonja

Poudariti želim važnost tega, da na zborih volilcev razpravljamo o razmejitvi volilnih enot, kar je predlagal tovariš Kavčič. Število 70 ljudskih odbornikov naj bi ne bilo popolnoma definitivno, ampak približno. S prevelikim številom se ne strinjamo. Načeloma naj se voli 70 ljudskih odbornikov, lahko pa tudi nekaj več ali manj.

K o v a č i č Leo

Mislim, da je treba sedaj, ko bomo določili število ljudskih odbornikov in razmejevali volilne enote, prekiniti s to prakso, da se morajo frontne meje skladati z mejami upravne teritorialne razdelitve. To pa zaradi tega, ker je naloga Fronte politična mobilizacija, kontrola nad delom ljudske oblasti ter vseh organov in teles, ki živijo na dotičnem terenu, kakor tudi vzgoja zavednih in zrelih ljudi, ki sodelujejo pri ljudski oblasti kot člani Fronte. Sedaj bomo imeli dobro priložnost za prekinitev tega, da opravlja Fronta oblastne funkcije. Fronta naj postane politična organizacija, medtem ko je zbor volilcev organ sodelovanja ljudstva pri ljudski oblasti. Fronta ima samo nalogo mobilizirati množice, da pridejo na zbor volilcev, da tam sodelujejo z dobrimi in konkretnimi predlogi. Mislim, da je treba na to misliti, ko bomo na terenu o teh stvareh razpravljali. Obstoji namreč nevarnost, da bomo zopet spravili pod en klobuk Fronto in ljudsko oblast, česar ne bi smeli.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič je nato vprašal

7
tovariša Kovačiča, ali ima konkreten predlog.

K o v a č i č L e o

Konkretnega predloga nimam, predlagam pa, da se oziramo na potrebe terena, da ne mešamo Fronte in organov ljudske oblasti.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič nato ugotovi, da se zbor načelno strinja s predlogi komisije, da ni nihče v načelu proti njenim predlogom. Glede predloga, da se nekateri tereni zmanjšajo, poudari, da je po mnenju komisije to v tem kratkem času nemogoče izvesti. Nato da poročilo komisije za pravne predpise in organizacijo na glasovanje.

Soglasno sprejeto!

4. PREDLOG ZA IZVOLITEV KOMISIJE, KI NAJ IZVEDE REVIZIJO AGRARNIH INTERESENTOV

obrazloži ljudski odbornik tovarš V r h o v e c Stane:

Na podlagi sklepov IV. in V. seje Mestnega ljudskega odbora v zadevi dokončne ureditve in prenosa nepremičnin iz zemljiškega sklada na posamezne agrarne interese, je pravni odsek tajništva zbral vse podatke o tem, katere parcele iz splošnega ljudskega premoženja izkoriščajo posamezni agrarni interesi. Ker so nekateri koristniki teh nepremičnin od leta 1946 do danes nekatere parcele, ki so jim bile dodeljene v izkoriščanje, že vrnili, druge pa so jim bile zamenjane, je bilo precej težavno ugotavljanje, katere parcele kdo izkorišča in v kakem obsegu. Ko so bili zbrani podatki o posameznih agrarnih interesentih in je bil napravljen seznam parcel, katere so jim bile dane v izkoriščanje, se je začela kontrola v katastrskem uradu, in sicer o tem, ali so parcele, ki jih posamezni agrarni interesi izkoriščajo, dejansko v lasti splošnega ljudskega premoženja, kakšen obseg imajo ter kakšne vrste nepremičnin predstavljajo. Pri tem se je ugotovilo, da nekatere parcele, ki jih posamezni agrarni interesi izkoriščajo, še niso zemljiškoknjižno prenesene na splošno ljudsko premoženje, in sicer v glavnem zato, ker nekatere agrarne zadeve še niso dokončno rešene. V drugih primerih pa so bili verjetno podatki, ki so jih naved-

li agrarni interesenti, netočni in bo treba na kraju samem prekontrolirati na podlagi mape, katero parcelo dejansko izkoriščajo.

V glavnem pa je zadeva toliko urejena, da je možno postaviti komisijo, ki naj odloči o tem, katerim agrarnim interesentom naj se prepušči zemlja iz agrarnega sklada v last in v kakšnem obsegu. Zato predlagam, da MLO izvoli posebno komisijo, ki naj skupaj s pristojnimi občinami ter političnimi predstavniki na terenu zadevo pretrese in uredi.

Zbrani so bili tudi podatki o tem, koliko državnih ekonomij posluje v območju tukajšnjega MLO in katere parcele iz zemljiškega sklada izkoriščajo te ekonomije. Tudi ekonomije bi bilo treba prekontrolirati, kako rentabilne so z ozirom na obseg zemljišč, ki so jim dana na razpolago.

Vsi zgoraj navedeni podatki o parcelah, ki jih izkoriščajo agrarni interesenti ter državne ekonomije, bodo služili Upravi nepremičnin za ustvaritev točne evidence o tem, katere parcele na teritoriju MLO so last splošnega ljudskega premoženja in kdo jih izkorišča.

Postavitev zgoraj navedene komisije je utemeljena zaradi tega, ker bo morala ta komisija prekontrolirati vse agrarne interese, ki so prejeli zemljo iz agrarnega sklada, ali imajo pogoje za pridobitev take zemlje v smislu čl. 12, 15 in 16 Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji. Iz podatkov, zbranih o agrarnih interesentih na tukajšnjem območju, je razvidno, da so zemljo iz agrarnega sklada prejeli ne samo kmetje, katerim zemlja v smislu citiranih predpisov pripada, ampak tudi nekmetje, to je razni upokojenci, obrtniki in državni uslužbenci.

V to komisijo predlagam sledeče tovariše ljudske odbornike:

Tovariša Sitarja Franca kot predsednika komisije

- " Mačka Toneta,
- " Gradiča Miho in
- " Suhadolca Antona pa kot člane

K razpravi o predlogu za izvolitev komisije, ki naj izvede revizijo agrarnih interesentov, se ni prijavil nihče. Zato je predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka Avšič dal predlog na glasovanje.

Soglasno sprejeto!

5. PERSONALNA VPRAŠANJA

Tovariš Ocepek Lojze, predsednik Komisije za izvolitve in imenovanja, predlaga razrešitev naslednjih uslužbencev:

Kornič Drage, ing. Smoleja Bogdana, Krošlja Jožeta in Čalesnika Ivana.

Nadalje predlaga nastavitve sledečih uslužbencev:

V Statističnem uradu se nastavi kot referent L o m b a r Ivan.

Pri odseku za kmetijstvo se nastavi kot administrativna moč P o d g o r š e k Roza.

V oddelku za ljudsko zdravstvo in socialno politiko se nastavi kot administrativni uslužbenec S k u b i c Pavel.

Pri delavski inšpekciji MLO se nastavi kot pomožni inšpektor K a - č a r Alfonz.

V oddelku za komunalne in gradbene zadeve se nastavi kot strojepisec II. razreda M a t e l i č Zlata.

V oddelku za gospodarstvo, gospodarska inšpekcija, se nastavi kot referent O g o r e l e c Ivan.

V ekonomsko-planskem odseku se nastavi kot referent K o r i m š e k Tine.

V tajništvu MLO se nastavi kot pomožni uslužbenec R o j c Anton.

Za sodnika pri sodišču za prekrške se nastavi M e j a k Feliks.

Predsednik Mestnega ljudskega odbora Jaka A v š i č d a predlog v razpravo.

Oglasi se samo B e n i g a r dr. Jože, ki vpraša, na kakšno mesto gre Skubic.

O c e p e k Lojze mu pojasni, da je S k u b i c predviden za administrativno službo.

Ljudski odborniki predlog za razrešitve in namestitve v aparatu MLO soglasno sprejmejo.

Predsednik Komisije za izvolitve in imenovanja Ocepek Lojze predlaga imenovanje upravnikov pekarn, ki so bile na novo organizirane. Komisija je vse predlagane upravnike preverila in ugotovila, da politično ustrezajo.

Za upravnika pekarn Galjevica se imenuje B r a v i č Ignac.

Za upravnika pekarn Moste se imenuje F i n k Ivan.

Za upravnika pekarn Ledin se imenuje O u r a n č a k Jože.

Za upravnika pekarnice Poljane se imenuje O m e r z u Ivan.
Za upravnika pekarnice Šiška se imenuje Šporar Stane.
Za upravnika pekarnice Bežigrad se imenuje J e r a j Edi.
Za v.d. upravnika pekarnice Zgornja Šiška se imenuje R i t m a n i č Matej.

Za upravnika pekarnice Šentvid se imenuje Š u c Stane.
Za upravnika pekarnice Breg se imenuje U h a n Mirko.
Za upravnika pekarnice Gradišče se imenuje G r e b e n c Jože.
Za upravnika pekarnice Mirje se imenuje T o m a ž i n Franc.
Za upravnika pekarnice Center se imenuje K n e z Martin.
Za upravnika pekarnice Ajdovščina se imenuje C u r k Janko.
Za upravnika pekarnice Stari Vodmat se imenuje H r o v a t Franc.

P r e d s e d n i k M e s t n e g a l j u d s k e g a o d b o -
r a J a k a A v š i č d a p r e d l o g t o v a r i š a
O c e p k a n a g l a s o v a n j e .

Soglasno sprejeto!

Ocepek Lojze predlaga nato še dve razrešitvi, in sicer:

a) Razreši se direktor kavarne Emona K v e d e r Lovro, ker je podjetje v socialističnem konkursu;

b) Razreši se direktor podjetja Kamen Z a m i d a Rudi zaradi likvidacije podjetja, ki se je fuzioniralo z Upravo cest in podjetjem Marmor.

P r e d s e d n i k M e s t n e g a l j u d s k e g a o d b o -
r a J a k a A v š i č d a p r e d l o g o r a z r e š i t -
v i n a g l a s o v a n j e .

Soglasno sprejeto!

Predsednik Mestnega ljudskega odbora ugotovi, da je dnevni red iz-
črpan in zaključi VII. sejo MLO ob 13 uri.

Vodja zapisnika:

Predsednik:

Pogačar Niko

Avšič Jaka

Overovitelja zapisnika:

Bricelj Franc

Dolgan Boruta-Ančka